

SKAUTING

Měsíčník pro skautskou výchovu

Ročník 38 - duben 8/2000

Děti a jejich volný čas

*Kdo táboří na Myší
louce?*

*Co se skrývá pod
slovem Soska*

*Skaut by si měl
v nesnázích pískat,
nezapomínejte na to*

*Jaci jsou naši
dospívající*

Oběť nebo služba

Předsněmová diskuze

Skautská centra

Titulní fotografie
Anna Cuhrová

SKAUTING

měsíčník pro skautskou výchovu vydává
Tiskové a Distribuční Centrum
Junáka

Ředitel: Roman Šantora

Šéfredaktor: Marek Bárta

Sekretariát redakce: Michal Trachta

Stálí spolupracovníci redakce:

Pavel Friš, René Kočík

Michal Schrötter

Redakční rada:

Václav Břicháček, Radek Hanuš,

Soňa Hermochová, Ivo Fajmann,

Jan Neumann, Zdeněk Prančl,

Jiří Zajíc, Alena Šichová

Grafická úprava a pre-press:

Josef Přečh

Adresa: redakce Skautingu,

Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1

Návštěvní hodiny: úterý 16⁰⁰-17³⁰

Sekretariát tel.: 02/24 102 223

fax: 02/24 102 399

Distribuce tel.: 02/24 102 415

E-mail: tdc@junak.cz

skauting@junak.cz

Reg. značka MK ČR 53 31,

ISSN - 1210-9827

Podávání pošt. zásilek

povolila Česká pošta s. p.,

odštěpný závod Praha

č.j. nov 6273/97 ze dne 5. 8. 1997

Zaslané rukopisy,

kresby a fotografie se archivují

a vracejí se jen na vyžádání

odesílatelů

Uzávěrka tohoto čísla byla 10. 3. 2000

Uzávěrka červnového čísla bude

12. 5. 2000

ZE ZÁPISNÍKU šéfredaktora

Skaut je veselé myslí

Bratr Karel Fořt - Fík, se kterým přinášíme rozhovor na straně dvanáct, navrhuje inspirovat se původním zněním tohoto bodu zákona tak, jak jej mají arabští skauti: Skaut si v nesnázích píská.

A tak se snažím. Ale ne vždy se mi to daří. Snažím se při své práci vycházet lidem vstříc, mile je překvapit, ale znáte to: pro dobrotu na zebrotu. Sestra bývalá starostka poskytla redakci časopisu k přetištění svůj projev z ÚLŠ. Vyjadřuje v něm touhu seznámit s ním co nejvíce činovníků Junáka. I řekl jsem si, že sestru Ivu mile překvapím a s jejím projevem seznámím účastníky skautské internetové konference. Jsou do ní přiblíženi bratři a sestry z celé republiky, alespoň se k nim projev dostane o dva týdny dříve, než vyjdou časopisy. Leč se zlou jsem se potázal. V dopise, který mi sestra Iva poslala, proti zveřejnění v konferenci protestuje. Prý jsem věci, které měly zůstat jen mezi námi skauty, dal k dispozici celé veřejnosti.

Pominu otázku toho, zda celá veřejnost má přístup na internet. Do internetové konference, kam jsem projev poslal, je přiblíženo 250 lidí (pro neznalé věci - jestliže do konference pošlu svůj příspěvek, je automaticky rozeslán přiblíženým uživatelům). Jsou mezi nimi členové Junáka i nečlenové. Nepřiblížení uživatelé konference mají možnost za cenu mravenčí práce projev hledat v archivu konference. To může vskutku kdokoli - bude-li ho to bavit.

Časopis Skauting však neodebírají pouze členové Junáka. Veřejnost má možnost se s jeho obsahem seznámit v knihovnách; je možné si jej koupit v některých prodejnách s tábornickým vybavením. Tedy abych to nějak uzavřel: poté, co vyšlo březnové číslo Skautingu, má možnost se s projevem seznámit každý, kdo o to má zájem. Řeknete si možná, že jsem obyčejná novinářská byena. Ale posláním novináře je svobodně šířit pravdivé informace (poslechněte si někdy, jak je to formulováno v poslání stanice Radio Svobodná Evropa). Jestliže se stále ozývají blasy, že Junák se uzavírá před veřejností, naučme se řešit své konflikty slušně před jejími zraky. Jestliže naříkáme nad ztracenou prestiží Junáka, získáme ji zpět jedině tak, že se naučíme řešit své spory a problémy natolik na úrovni, abychom obstáli i před „světskou“ kritikou. Veřejnost by měla vidět, že své vnitřní konflikty umíme řešit s úsměvem na tváři, že je zvládáme a ještě si k tomu povzdujeme. Jedině tak můžeme získat důvěru - důvěru rodičů našich svěřenců. A o tu nám jde snad především. Máme být prostě domem ze skla. A veselé myslí.

VZKAZY

Do této rubriky můžete posílat krátké vzkazy. Svým známým, i neznámým, příbuzným i nepřibuzným, členům ústřední rady i jiných rad, oddílům i družinám... Prostě vzkazy jednou větou.

● Jeden citát od Konfucia: „Lépe zapálit malou svíčku, než proklínat tmou.“

● Nezapomeňte 22. dubna oslavit Den Země. Sojka

● Všem činovníkům - nenechávejte si časopis Skaut - Junák pro sebe, dávejte jej číst i dětem v oddílech.

● V březnovém čísle ve článku o ÚLŠ redakční šotek popletl jméno členky rady TDC Alexandry Staňkové a adresu bratra Kamzíka, na kterou je možno zasílat příspěvky do předšňemové diskuse. Správná adresa zní:

● Co byste říkali vy a děti ve vašich oddílech časopisu Skaut-Junák jako čtrnáctideníku?

Vladislav Jech, Zelenečská 34, 198 00 Praha 9, e-mail: vjeh.kamzik@volny.cz

Zet

Kamzíkoví, Alexandře a všem se omlouváme.

KOŠILI PŘEŠIJ Z CIVILNÍ A OBARVI ŠEDOZELENĚ aneb zrod skautského kroje

Zatímco krojová komise v tajnosti připravuje pro členy Junáka velké překvapení (doufejme, že to nebude velké zklamání) v podobě nového kroje, podívejme se na to, jak je skautský kroj popsán ve Scouting For Boys a v jedné z prvních krojových směrnic spolku Junák

Kroj jako pohodlné a účelné oblečení

Skautský kroj je velice podobný uniformě, kterou nosili mí muži, když jsem velel Jihoafrické policii. Věděli, co je pohodlné, účelné a co dobře chrání před vlivy počasí. Proto se skautský kroj té jejich uniformě tolik podobá.

S několika malými změnami byl původní skautský kroj všeobecně přijat skauty na celém světě. Samozřejmě, v extrémních podnebních podmínkách je uzpůsoben k sezónnímu nošení, ale v mírném podnebním pásu se různé národy oblékají podobně.

Začneme-li s popisem kroje od hlavy, khaki klobouk s širokým okrajem je dobrou ochranou před slunečními paprsky a deštěm. Na hlavě jej drží tkanice, která je v přední části klobouku zavázána na mašličku a vede kolem zátylku. Tato tkanice je vždy po ruce a, když táboříte, může být užitečná v mnoha případech. Klobouk je tvarován čtyřmi „promáčknutími“ (tzv. „na čtyři facky“ pozn. redakce).

Po klobouku následuje šátek kolem krku, který je složen do tvaru trojúhelníka tak, aby vám jeho vrchol ležel na zádech. Každý oddíl má svou vlastní barvu šátku, a protože s šátkem je spjata dobrá jméno vašeho oddílu, musíte být velice pečliví v zachování jeho čistoty a úpravnosti. Je svá-

zán na krku uzlem nebo sponou vyrobenou z lan-ka, kovu, kosti či obdobného materiálu. Šátek chrání váš krk před slunečními spáleninami a slouží k mnoha dalším účelům, například jako obvaz nebo nouzový provaz.

Nic nemůže být pohodlnější než skautská košile, když si vyhrnete rukávy. Mají je vyhrnuté všichni skauti, protože jim to poskytuje volnost, ale také je to znamení, že jsou připraveni plnit své heslo. Shrnují je dolů, jen když je velmi chladno nebo když jejich ruce může spálit slunce. V chladném počasí může být doplněna teplým oblečením, které je lépe nosit pod košili.

Šortky jsou základním oblečením pro namáhavou práci a k horolezectví, k putování i k táboření. Nejsou drahé a jsou více hygienické než jezdecké či dlouhé kalhoty. Jsou volné a vzdušné. Další výhodou je, že když je země promočená, můžete jít bosí a nic z vašeho oblečení nenavlhne.

Podkolenky drží podvazky se zelenými poutky, která vyukují pod jejich přehnutými horními okraji.

Já osobně považuji polobotky za vhodnější než vysoké boty, protože jsou vzdušnější a protože snižují nebezpečí nachlazení a puchýřů, které mohou

vzniknout ze zavlhklých podkolenek od potu změkklých chodidel, když jsou boty pevně sešněrovány.

Robert Baden-Powell (Scouting For Boys)

Kroj v období nouze

Některým činovníkům se již krojové košile rozpadají a výsledek práce krojové komise očekávají s velkou nadějí. Pro všechny případy uvádíme popis kroje podle směrnic z období 1. světové války:

„Klobouk skautský dej si předělat ze starého civilního... Šátek ušij z domácího plátna, obarvi jej. Rozměry šátku vol 50x50 cm. Při nedostatku plátna může být i trojúhelníkový, barvy libovolné, však pro oddíl budiž barva stejná.

Košili přešij z civilní a obarvi šedozeleň, výhodné je použít vojenských košil, nebo plátna amerických pytlů. Pas předělej z pasu vojenského. Vypomoz si pasem plátěným...

Kalhoty, kabát, punčochy můžeš nosit civilní. Nejlépe spoléhej sám na sebe, vypomoz si všemožně.“ (podle R. Plajnera z publikace Zavátou stezkou)

Doufejme, že se touto směrnicí, zejména její poslední větou, nebudou členové Junáka muset řídit i dnes.

Marek

Přijďte pomoci a získat nové zkušenosti Česká speciální olympiáda pro mentálně postižené

„...Než jsem do Prahy odjela, měla jsem strach. Nikdy jsem nepřišla do přímého kontaktu s postiženým člověkem. Nevěděla jsem, co bych měla říkat a jak bych se měla chovat. Tyhle obavy ze mě spadly, když jsem se setkala se skupinou z Janova. Připadala jsem si jako v jiném světě, kde se na sebe všichni usmívají a jsou k sobě milí a upřímní...“

Alena Šunková, Brněnec

Jak jste se již ve stručnosti mohli dočíst v březnovém čísle Skautingu, ve dnech 4.-8. července 2000 (pozor - v minulém Skautingu bylo uvedeno chybné datum) se v Praze na Strahově a Slávii uskuteční V. Česká letní speciální olympiáda. Jedná se o speciální olympijský program pro všechny sportovce s mentálním postižením. Více podrobností si můžete přečíst ve Skautingu č. 9 z ročníku 36 (1997-1998), kde vyšel rozsáhlý článek na toto téma.

Stejně jako v roce 1998 byli skauti osloveni Českým hnutím speciálních olympiád, aby po-

mohli s organizačním zajištěním této akce. Jedná se o asistentskou pomoc rozhodčím, doprovod sportovců apod. Víím, že jde o termín, kdy mnozí z nás mají tábory, ale přesto doufám, že stejně jako před dvěma lety najdou se i tentokrát tací, kteří právě sem přijedou přiložit pomocnou ruku. Podmínkou je snad jen věk nejméně 16 let. Splňujete-li ji a tato nabídka vás zaujala, zašlete prosím přihlášku se jmény, daty narození a kontaktem na vás na uvedenou adresu do konce května. Neváhejte, je to opravdu jedinečná zkušenost spojená se spoustou krás-

ných zážitků. Můžete se o tom přesvědčit z výše uvedeného úryvku dopisu Aleny, která se speciální olympiády před dvěma roky coby pomocnice zúčastnila.

Rozárka

Kontaktní adresa:

Barbora Tichavová - Rozárka
Vajgar 694/III, 377 04 Jindřichův Hradec
tel.: 0606/924708
e-mail: rozarka_wilwarin@yahoo.com

DĚTI A JEJICH VOLNÝ ČAS

Rodiče mají méně času na své děti

Víte, co dělají děti ve svém volném čase? Možná vás tato otázka znejistí, možná jste po tom nikdy nepátrali. Možná zkusíte najít odpověď logickou úvahou a odhadnete, že v největším počtu případů sledují televizi. Budete mít pravdu. V roce 1994 podle studie týkající se volného času rodin s dětmi sledovalo televizi pravidelně ve svém volném čase 93 % dětí. Co však děti dělají, když se na televizi nedívají?

Rodiče a děti

Ondra je průměrné dítě z průměrné rodiny. Je mu méně než patnáct let. I jeho rodiče jsou průměrní. Vymyslel jsem si je, abych na nich mohl lépe ukázat, jak v roce 1994 vypadala situace. Domnívám se, že ač od té doby uplynulo šest let, nejsou změny až tak výrazné a že tehdejší výsledky nám mají co říci i dnes.

Jak tedy spolu tráví volný čas Ondrova rodina? Během pracovních dní:

- sledováním televize nebo videa
- hraním různých her a nebo povídáním si
- vzděláváním se
- O sobotách a nedělích nejčastěji:
- sledují televizi nebo video
- chodí na procházky
- setkávají se s příbuznými

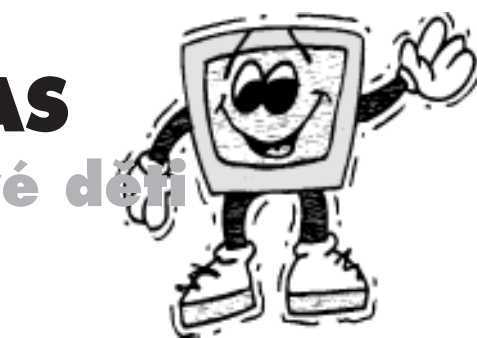
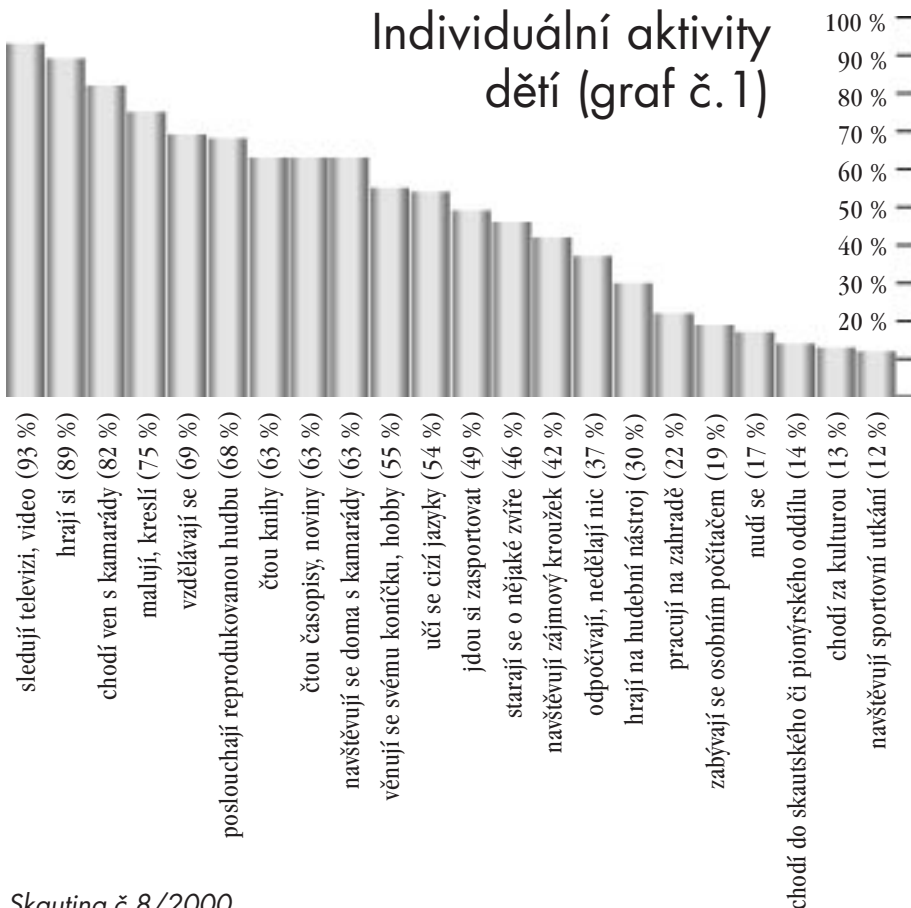
Pokud společně tráví volný čas Ondra se svým otcem, buď si jdou společně zasportovat, anebo sledují televizi či video. Mnohem více volného času zejména v pracovních dnech je Ondra s matkou.

Nejčastěji hrají různé hry, anebo si povídají. Chodí spolu také na procházky.

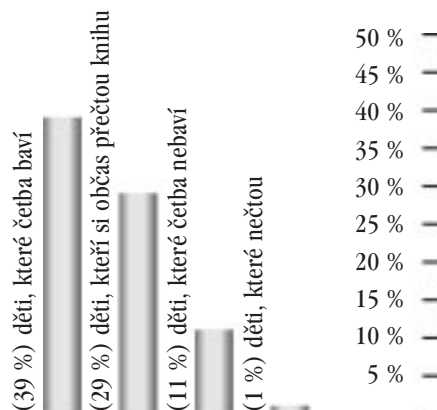
To, že mají méně času na společnou činnost s ostatními členy rodiny, Ondrovi rodiče pociťují jako to, co se v jejich životě po roce 1989 změnilo k horšímu. Nejděší čas volna, který může Ondrova rodina strávit společně, je o dovolené. Budou-li ovšem mít štěstí. V roce 1993 téměř pětina rodin neměla společnou dovolenou. Týdenní nebo kratší společnou dovolenou mělo 40 % rodin.

A jak Ondra strávil zbytek prázdnin? Byl na návštěvě u příbuzných, potom byl na táboře. Pár dní strávil s matkou a o něco kratší čas byl pouze s otcem. Několik dní ovšem zůstal sám doma. Podobně jako Ondra trávily v roce 1993 prázdniny i ostatní děti. Varuji je, že tehdy 30 % rodičů nechalo své děti samotné doma.

Řada rodičů má problémy se zajištěním prázdninového programu pro své děti. U více než třetiny rodin za to mohou finanční problémy. Více jak

Četba knih dětmi (graf č. 2)

čtvrtina rodin se potýká s problémem, co s dětmi, když rodiče již nemají dovolenou. Téměř pětina rodičů pociťuje jako nedostačující nabídku letních táborů a jiných dětských rekreací. Nespokojenost klesá se vzrůstající velikostí obce. Avšak pozor - ve městech s více jak 100 tisíci obyvateli nespokojenost s nabídkou opět narůstá.

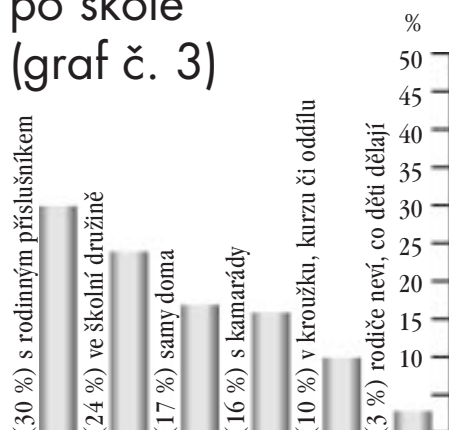
Když rodiče nejsou v dohledu

Asi vás zajímá, co dělá Ondra ve svém volném čase sám bez rodičů. Vzhledem k tomu, že je průměrným dítětem, dá vám určitý přehled graf č. 1. Je pravděpodobné, že v ní od roku 1994 došlo k určitým posunům - například vlivem rozšíření počítačových her, internetu atd. - ale přesto vypovídá mnohé o tom, jak děti tráví svůj volný čas.

Ondra se během týdne dívá na televizi méně jak jednu hodinu denně. Činí tak ostatně děti ze zhruba poloviny celkového počtu rodin. O víkendu se to mění. Na televizi se dívá 2-3 hodiny. Jeho rodiče však dohlížejí na to, aby sledoval pouze pořady, které jsou přiměřené jeho věku a chápání. Ovšem pozor! třináct procent rodičů tvrdí, že se jejich děti mohou dívat na všechno, na co chtějí (informace o vlivu televize na děti viz rámeček).

Několikrát týdně Ondra sáhne po zajímavé knížce a čte si. Ne že by ho to nějak moc bavilo, ale zajímavou knížku si rád přečte. To, do jaké míry děti čtou (viz graf č. 2), odráží jejich školní prospěch a dosažené vzdělání rodičů. Četba knih baví více děti s lepším školním prospěchem a děti vzdělanějších rodičů. V jedné pětině rodin jsou děti tak malé, že ještě neumějí číst.

Volný čas ve všední den po škole (graf č. 3)

Kde trávit volný čas?

To, kde Ondra bude trávit ve všední dny po škole svůj volný čas, než přijdou z práce, jeho rodiče nashledu nemuseli řešit dlouho. Babička je již v důchodu a o Ondru se postará. Podobně tráví volný čas po škole děti z takřka 30 % rodin (viz graf č. 3).

Ondrovi rodiče patří k oněm dvěma třetinám rodičů, kteří jsou spokojeni s tím, jak jejich děti tráví svůj volný čas, a kteří cílevědomě ovlivňují způsob, jak jej tráví. Se způsobem využití volného času svých dětí není spokojena přibližně pětina rodičů a 5 % rodičů zastává názor, že si jejich děti mohou ve svém volném čase dělat vždy to, co chtějí. Způsob trávení volného času u svých dětí nejvíce ovlivňují matky s dosaženým vyšším vzděláním.

Zajímá vás, zda Ondra chodí do nějakého zájmového útvaru? Ano, jistě, chodí stejně jako děti z přibližně poloviny zkoumaných rodin. Ty se pravidelně účastní nějaké formy pravidelné organizované zájmové činnosti - v kroužku, souboru, klubu, oddílu či kurzu (viz graf č. 4). Nejvyšší účast je v obcích s méně než 2000 obyvateli a nejvyšší v obcích s více jak 100 tisíci obyvateli.

Nejčastějším zřizovatelem těchto zájmových útvarů jsou tělovýchovné jednoty či sportovní kluby. Po nich následují základní školy, základní umělecké školy, domy dětí a mládeže, kulturní zařízení, církve a místní úřady. Jistě vás bude zajímat, je-li Ondra členem některé ze skautských organizací. Zde jistě došlo od roku 1994 ke změně, nicméně tehdy děti z 13 % rodin byly členy některého ze skautských oddílů. Na druhém místě se umístili členové Sokola (10 %) a na posledním místě Pionýr (2 %).

Volný čas dětí a skauti

Pomalu se rozloučíme s Ondrou a jeho rodinou, kteří nás doprovázeli při pátrání po tom, jak naše děti tráví svůj volný čas. Od roku 1994, kdy

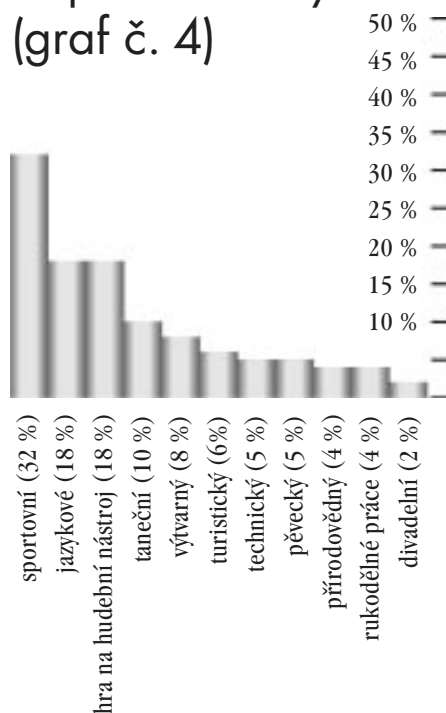

Volný čas může být prostorem pro další růst dítěte i skrývat mnohá nebezpečí zasahující do rozvoje dospívajícího (ilustr. foto A. Cubrová)

vznikla studie, ze které pocházejí výše uvedené informace, uplynulo šest let. Výzkumu se tehdy účastnilo 759 rodin. Dnes je situace do určité míry jiná. Nicméně děti se jistě dívají na televizi a video i nadále. V malých obcích jistě přetrvává nedostatek možností, jak a kde by děti mohly smysluplně trávit svůj volný čas. Část rodičů jistě nemá dostatek času na to, aby mohly jet s dětmi na dovolenou atd. Je důležité si tyto skutečnosti uvědomovat, zejména pokud hledáme odpověď na otázku, jak by mělo na začátku 21. století skautské hnutí sloužit druhým a když se zabýváme tím, jak poskytovat lepší skautskou výchovu více dětem.

Podle studie Volný čas rodin s dětmi (PhDr. Lucie Kuldová, Praha, IDM 1994) zpracoval Filip Bonaventura

Zájmové útvary (graf č. 4)

Vliv médií na děti

Televize, film a video patří ke konzumním, pasivním způsobům zábavy. Způsob prezentace příběhu, který tato média nabízejí, je pro děti velmi pohodlný - nemusí nad ním na rozdíl od příběhu v knize přemýšlet. Navíc, pokud se nejedná o videozáznam, dítě se k příběhu nemůže vrátit. Příběh pro ně skončil - výsledkem je, že na příběhy zapomíná, že si je nepamatuje a že je ani nerozlišuje. K příběhu v knize se naopak může libovolně vracet, může jej podle své vlastní fantazie dotvářet a tak se uplatňuje jeho tvořivost.

Média modelují dětskou osobnost tím, že ukazují příběhy, které pro ně představují určité modely chování. Nejvíce ovlivnitelnou jsou z tohoto hlediska školní děti ve věku kolem 9 let. Z tohoto důvodu také děti ohrožují pořady obsahující násilí (děti do 12 let), protože ještě nedokáží dobře odlišit reálnou a symbolickou rovinu příběhu. V této době mohou pod vlivem emočního vzrušení snadno jednat impulzivně, stejným způsobem jako agresor v příběhu.

Násilí bývá v médiích prezentováno jako integrální součást lidského života a zvýšená frekvence takových scén vede k mylné představě, že jde o běžnou a normální záležitost. Četnost zde ovlivňuje pojetí normy ve smyslu „co je časté, jeví se jako normální“.

Značný vliv má zde i rodičovský příklad: zda rodiče takové pořady sledují, a pokud ano, jaký k nim zaujmají postoj.

Z publikace Vágnarová M.: *Vývojová psychologie*, Praha, Portál 2000

NÁZORY A ÚVAHY z dopisů čtenářů Skautingu

Redakce si vyhrazuje právo uveřejněné dopisy krátit

K článku Zetovo proroctví

Ad Skauting 6/2000

Musím souhlasit s každým slovem, které Zet ve svém článku napsal. Jistě je v naší organizaci mnoho nedobrého, co tam být nemá a co je třeba změnit. Ale řešení, které zvolili zakladatelé nové skautské organizace, je asi to nejhorší možné. Povede ke zbytečným sporům a ke zhoršení pověsti skautingu ve společnosti.

Ale když už k tomu došlo, nezbývá než doufat, že rozchod proběhne alespoň ve většině okresů a středisek v klidu, abychom se zbytečně neztrapnili před veřejností a neznemožnili případný návrat některých oddílů zpět do Junáka (až zjistí, že vedení není nikde dokonalé a často rozhoduje jinak, než by si přáli).

Honza Kafka, Červený Kostelec

TDC je problém ústřední rady

Ukázalo se totiž, že Ústřední rada Junáka, která by měla být vzorem v dodržování obecně-právních a skautských norem, dokázala za minulého funkčního období zřizovat organizační jednotku, jež nesplňovala ani základní předpoklady, za nichž může organizační jednotka v Junáku existovat.

Členská základna byla přinucena takto chatrně postavenou jednotku financovat v řádech milionů Kč ročně povinným odběrem časopisů, které TDC vydává. Toto rozhodnutí provedl plzeňský sněm Junáka, aniž by ho ÚRJ, zřizovatelka TDC, informovala, v jaké situaci se TDC nachází.

Když nově jmenovaná Rada TDC v roce 1998 zjistila v TDC tak hluboké nedostatky, že by podle příslušné směrnice musela TDC zlikvidovat, vzala ÚRJ problematickou zodpovědnost za pokračování TDC na sebe.

Po těchto událostech zodpovědní funkcionáři ÚRJ a TDC oproti očekávání nerezignovali, nepřemýšlelo se o tom, kde je systémová chyba, která vůbec něco takového mohla připustit. Předpisy nebyly tehdy novelizovány a zodpovědní činovníci se dokonce ani neomluvíli členům Junáka za to, že zapříchili zmatek ve společném majetku. Návrh ústřední revizní komise na disciplinární řízení se statutárním zástupcem TDC byl z vůle ÚRJ stažen, a ten namísto toho dostal symbolickou pokutu, po jejíž zaplacení mu byl podstatně zvýšen plat. Rada TDC také rozhodla, že statutář bude do tří měsíců vyměněn za kvalifikovaného ekonoma, na což se během těch tří měsíců zapomnělo.

A na pilu se tlačilo dál. Činovníci, kteří doposud porušovali skautské předpisy v TDC, se nestydí kázat řadovým členům o tom, jak je nemorální porušovat skautské předpisy neodebíráním povinných časopisů. Tři členové ÚRJ, kteří jsou (jaká náhoda) zároveň zaměstnanci TDC, protlačí Ústřední radou návrh, že střediskům, která se od povinného odběru časopisů distancují, se prostě budou krátit státní dotace na hospodaření a platit jimi hospodářská ztráta TDC.

Naopak strategickou diskusi o tom, jak dál s časopisy a TDC, Ústřední rada už nejméně rok bezvýsledně odsouvá, nepočítáme-li za výsledek vznik (dalšího) poradního orgánu, který se za 4 měsíce existence ani nesešel, protože v něm za daných podmínek nikdo (včetně mne) nechce pracovat. Nejsmutnější na celé věci je, že morálka s níž jedná ÚRJ, může začít rozkládat i morálku zbytku organizace: Když se na předpisy i slušnost kašlalo na ÚRJ, proč by si nemohl hospodář některého střediska trošičku natáhnout vyúčtování tábora, aby se mu přililo dotací? Proč by v takové situaci na jiném středisku nemohli vytěsnit nějaké to usnesení sněmu, které se nehodí?

Pro ÚRJ jsou teď dvě cesty: Ta dosavadní, totiž tvářit se že se nic neděje, ta povede ke zvětšení propasti nedůvěry mezi ÚRJ a organizací a bude dále demoralizovat nižší složky organizace. Alternativou je cesta činovnické zodpovědnosti začínající zrušením povinného odběru časopisů, které ve třetím povinném ročníku už žádné nové členy nepřinese, a je pouze plýtváním majetkem a důvěrou oddílů a středisek. Nepochybují o tom, že po tolika útrapách okolo TDC a povinného odběru skautského tisku takový návrh delegáti plzeňského sněmu korespondenčně schválí.

Tomáš Šídlo - Pascal, sidlo@iol.cz
předseda Rady TDC, 1998-9
dokumenty: www.surf.to/skaut

Noví spasitelé skautingu

Vždycky je co kritizovat, vždycky je co zlepšovat. V duchovní a morální sféře zvlášť. S čím jsou tvůrci nové organizace v Junáku nespokojeni? S činností družin, oddílů, středisek či okresů? Nikoliv. Nelíbí se jim Ústřední rada. A tedy hurá: je třeba Junák zničit, rozpoltit, nahradit - čím? V nižších složkách je všechno v pořádku, potvrzují to sami, protože lákají oddíly a střediska do svých řad. V nové organizaci má tedy být jenom nové vedení - a to jsou právě oni, ti nejčistší skauti a skautky. Aby to dokázali, neštítí se zneužít jméno A. B. Svojsíka. Chudák Svojsík se nemůže bránit. Kdyby žil, nikdy by jim své jméno nepropůjčil. To ví dobře ti, kteří znají jeho dílo. Znají je i zakladatelé nové or-

ganizace? Zřejmě ne. Ze „Zetova proroctví“ se dozvídáme, že se chtějí soudit o majetek. O majetek Junáka, který opouštějí. Samozřejmě jim nic nepatří, činovníci útvarů s právní subjektivitou jsou odpovědní za to, že nic z majetku Junáka nebude zcizeno. Nové organizaci nepatří ani majetek, ani duchovní odkaz A. B. Svojsíka.

Rozbíjejí naši organizaci v době, kdy konstatujeme při vůdcovských zkouškách, při srazech rádců, na lesních i jiných kurzech zlepšování skautské úrovně účastníků, kdy na mnoha místech konečně nastupují mladí. Z toho pohledu stojí za povšimnutí věk zakladatelů a zastánců nové organizace. Je hanbou některých členů Svojsíkova oddílu, že patří mezi ně. Čest být členy Svojsíkova oddílu získali (doufám) za skautskou činnost v Junáku, nyní otravují duše a srdce neinformovaných mladých lidí tím, že je vybízejí k vystoupení z Junáka. Kam kráčíš, Svojsíkův oddíle, kam kráčí tvé vedení?

Vždycky je co kritizovat a zlepšovat. Svůj názor dávám najevo při volbách na všech úrovních, na lesních školách, na kurzech, seminářích a ve Skautingu. Také já dávám již léta hlasitě najevo, když se mně něco nelíbí. Odmítám to ale dělat rozbíjením Junáka. Zakladatelé nové organizace nemají moji důvěru.

Jenda Stöhr, Břeclav

Rádkyně

Po přečtení článku ve skautingu č. 38 jsem se rozhodla Vám popsat, jak pracuji s novými rádci v družině. V našem oddíle máme již po dobu pěti let v průměru padesát členů, na nováčky máme pořadník a nového člena přibereme až v případě, že některý stávající odchází.

Každý rok posílám každého, kdo má třináct let, do rádcovské školy a ani v této době ještě neuvažuji, jestli z nich budou dobří rádci. Názor, že rádcovská škola je zbytečná a že by si měl každý oddíl vychovat své rádce sám, není, myslím, dobrý. Rádcovská škola je dobrá z důvodu, že se tam setkávají budoucí rádci z celého okresu nebo střediska, debatují o práci ve svých oddílech, a tím si vyměňují zkušenosti aniž by měli pocit, že je k tomu někdo nutí. Další dobrou stránku rádcovských škol je, že se frekventanti navzájem poznávají mezi sebou a když vidí, kolik jejich vrstevníků skautu, je nemají pocit, že v jejich věku již snad skautují jenom oni. Dodává jim to sebevědomí. Zjistila jsem totiž časem, že na třináctileté má dobrý vliv takovéto posílení myslí, že přestat skautovat v tomhle věku není řešení. Že nejsou pro skauting už dospělí, jak si někdy myslí, ale že je moc důležité je v tomto věku udržet v oddílech, než aby skončili někde na ulici v nějaké partě, která jim momentálně nabízí více lákavé zábavy.

Je statisticky známo, že nám v tomto věku odpadá nejvíce členů. A není to nakonec naše vina, že chceme po nich více, než nám můžou anebo chtějí dát? Že je strčíme jako rádce do družin a přestaneme se jim věnovat a chceme po nich jenom úkoly, na které nestačí, a my se zapomeneme ve svém spěchu zajímat o jejich práci v družině. Protože my přece nemáme čas, máme práci, rodinu a podobně. Často je to jenom výmluva, protože kdo dělá něco s láskou, tak ten si udělá čas, ale kdo nechce, tak si najde plno výmluv, jak ho nemá.

Ale toho všeho se nedá dosáhnout bez spolupráce rodiny. Proto je moc důležité vést oddíl a spolupracovat s rodinou. Znáť její zvyky, názory na výchovu, seznamovat ji s prací v oddílech, vypracovat celoroční plán činnosti, aby si rodiče mohli plánovat svůj program a nerušili nám naše výpravy.

A teď krátce o tom, jak spolupracuji s novými rádci v družině. Když se rozhodnu udělat novou družinu, začnu novému rádci vypracovávat plán programu v jeho spolupráci tak, aby měl pocit, že ho skoro udělal sám.

Příklad: Pokřik (5 min.), nauka ze stezky (10 min.), uzlování - rybářský (10 min.), práce s vlčetem (20 min.), turist. značky (10 min.), hra na paměť (15 min.), pokřik (5 min.).

Dělám takto přípravu s ním tak dlouho, až je schopný předložit měsíční plán sám, a potom už jenom kontroluji, jestli ho má dobře propracovaný. V našem oddíle si každý rádce musí vypracovat měsíční plán pro svou družinu a na oddílové radě jej předložit. Oddílovou radu máme každý poslední pátek v měsíci. Když se někomu plán družiny nepovede, tak ho spolu opravíme.

Je moc důležité, aby se s rádci zacházelo jako se sobě rovnými.

Všechny naše děti se od čtrnácti let scházejí v jedné družině, je to přípravná družina pro roverskou družinu, kam později přestoupí.

Máme určité výpravy, na které můžou jen děti od určitého věku, a nevěřili byste, jaký je to tahák pro tyto děti. Mají se pořad na co těšit, a ty mladší si hlídají svůj věk a těší se, kdy už budou moci být dál. Myslím si, že je důležité, aby děti měli stále před sebou nové cíle a nepropadli pocitu, že už je nic dalšího nečeká, že jsou na konci cest a skauting už jim nemá co dát. Je škoda, že ve věku třinácti let nám děti odpadávají z důvodu, že jim nemáme co nabídnout, že je nechápeme, nerozumíme jim právě v době, kdy nás nejvíce potřebují.

Jiřina Segrigová - Jitřenka, Olomouc

VAŠE STAROSTI NA NAŠI HLAVU

pedagogicko-psychologická poradna

Redakce časopisu Skauting pro všechny, kdo pracují s dětmi a mládeží, otevírá pedagogicko-psychologickou poradnu. Pokud máte s některými dětmi v oddílech problémy a nevíte proč, případně děti, které samy mají nějaké problémy, a vy nevíte, jak jim pomoci, jsou vám naši odborníci připraveni pomoci. Napíšete-li do redakce, váš dopis jim předáme, případně vám zprostředkujeme odbornou konzultaci. A protože více hlav více ví a někteří ze čtenářů mají vlastní zkušenosti s řešením výchovných problémů, vybrané problémy s vaším svolením zveřejníme, aby se k nim mohli vyjádřit i ostatní čtenáři. V některém z dalších čísel se potom k vašemu problému vrátíme a otiskneme názory čtenářů na jeho řešení i komentář našeho odborníka.

Problém na červen

Na loňském táboře jsme řešili problém kouření. Několik členů oddílu ve věku 11-12 let si koupilo potajmu krabičku cigaret a potají pokuřovali. Odhalili jsme je víceméně náhodou, nicméně všichni se přiznali a vedení oddílu stálo před otázkou, jak kluky potrestat. Zazněly radikální názory všechny „kuřáky“ z oddílu vyloučit, ale nakonec jsme se shodli na tom, že jim dáme „podmínku“ a že je na nich, aby nás přesvědčili, že svůj slib, že již kouřit nebudou, dodrží. Jako znamení trestu nám ti z nich, kteří již měli složen skautský slib odevzdali své slibové odznaky, a těm, kteří na složení slibu čekali, byl odložen. Po táboře jsme o tom, že kluci kouřili, informovali jejich rodiče.

Zajímá mne názor ostatních, do jaké míry jsme se zachovali správně a jak by takovou situaci řešili oni.

Filip – rady Filipovi pošlete na adresu redakce do 12. května

Unikání do vysněných světů může být znakem vážné poruchy

V únorovém čísle skautingu jsme vás seznámili s problémem Tondy:

Jeden z kluků v oddíle, který vedu, se stále více uzavírá do svého vlastního vysněného světa a postupně ztrácí zájem o práci v oddíle, ale i o školu. Rád bych mu pomohl ale nevím jak. Poradíte mi, co mám dělat?

Do redakce přišel pouze jeden ohlas:

● V oddíle jsem měl také podobný případ. Vše se spravilo v okamžiku, kdy se dotyčný kluk stal

podrádcem. Byla to asi zodpovědnost za přípravu programu, co jej vrátilo zpět na zem.

Petr

Komentář odborníka:

● Takovéto chování může být reakcí na nějaké problémy v rodině. Proto bych Tondovi doporučovala, aby se pokusil nenápadně zjistit, co se

v rodině dotyčného chlapce děje. Pokud však v jeho rodině problémy nejsou, mohou to být příznaky nějaké hlubší psychické poruchy. Proto bych Tondovi doporučila, aby se v takovém případě obrátil na odborníka, tj. psychologa (kontakt můžeme zprostředkovat).

PhDr. Soňa Hermochová

Epes Teepees

Výroba indiánských tepee
 dlouholeté zkušenosti, technicky dokonalé detaily, příznivé ceny
 lininy, sauny, kapsáře, historické stany
 ceny tepee ø 4,8 - ø 7 m od 5.800,-Kč do 12.600,-Kč
 K Červenému dvoru 5, Praha 10

tel., fax 02/74774500, 0601/202154, www.tulak.cz/epespees
 e-mail: amoravek@volny.cz

KDO TÁBOŘÍ

Na návštěvě u příbramského Blesku

na Myší louce?

„Jedna maminka mi po táboře řekla: „Co jste to tohoho mého kluka naučili? On nám teď před celým barákem tká robože z rákosu.“

Flotila v cestovním tempu, aneb puťák na Zvíkov o letním táboře v roce 1998

Čím jsou zajímaví?

Počátky příbramského 5. skautského oddílu Blesk ze střediska Clan Hiawatha je možno nalézt v roce 1946. Tehdy se z 3. oddílu vydělila 5. smečka vlčat, která se v roce 1948 přeměnila na 5. oddíl skautů s přidruženou vlčáčkou smečkou. Ten však musel v roce 1950 svoji činnost přerušit. Na dlouhou dobu poslední tábor se tenkrát konal na Čeňkově Pile na Šumavě. V roce 1968 byl oddíl obnoven a od té doby slouží dětem nepřetržitě až dosud, a to i přesto, že bývaly časy, kdy byl skauting v nemilosti mocných. Na své oblíbené tábořiště – Myší louku u Orlické přehrady jezdí od roku 1968. Dnes zde mohou tábořit díky mimořádnému souhlasu majitele pozemku, kterým je Karel Schwarzenberg. Od roku 1984 (do r. 1990 pod hlavičkou TOM) celoročně využívají i nedalekou hájenku.

Vůdce oddílu, bratra Jaroslava Kresla - Kerryho jsem zaskočil otázkou, čím je oddíl Blesk zvláštní či zajímavý. Po chvíli rozpačitého mlčení však vyhrklil tolik zajímavostí, že jsem nestačil zapisovat.

Při oddílu pracuje smečka vlčat (smečka Šedého vlka), jejíž vedení nyní od Kerryho přebírá bratr Michal Sorf - Hugo. Vlčata mají svou vlastní stezku. Kerry ji sestavil na základě vlčácké stezky z roku 1938: „Zdá se mi, že je pro vlčata srozumitelnější, než ta „oficiální“,“ vysvětluje. Další zvláštností jsou etapové hry, které oddíl hraje na letních třítydenních táborech (bývaly i čtyřtyden-

ní, ale na přání rodičů dětí museli dobu tábora zkrátit). S hrou začínají už o vánocích předchozího roku a čas do tábora věnují patřičné přípravě. Kluci si připravují stylové oblečení, pomůcky atd. „Když jsme měli etapovou hru o Rychlých šípech, bylo na táboře šest Červenáčků, několik Rychlonožků, nějací ti Mirkové Dušínové, ale jen jeden Jan Tleskač,“ říká Kerry. Jednotlivé úkoly vycházejí z podmínek stupňů zdatnosti a často jsou zaměřeny především na manuální zručnost členů oddílu. A tak kluci vyráběli provazy, když si hráli na zlatokopy, museli si sami vytepat rýžovací pánve... Letos budou hrát etapovku na motivy příběhu Robinsona Crusoa. Pokud vás zajímá, jaké úkoly budou kluci na táboře plnit, Kerry vám vzkazuje, abyste si pořádně příběh přečetli. Víc neprozradí - kluci by se to jistě z časopisu dozvěděli, a pak by to pro ně už nebylo to správné překvapení.

A čím jsou zajímaví ještě? Jsou asi jediným oddílem, který měl vlastní zabijačku. Kluci nejenže vyráběli jelítka a jitrnice, ale také upekli vlastní chléb. Další zajímavost se pojí s historií oddílu - v roce 1968 byli vůbec prvním oddílem v Junáku, který si postavil vlastní klubovnu.

Během roku spolupracují s 2. dívčím oddílem. Společně jezdí i na tábor. Společně? Ne tak docela, společná je jenom kuchyně a jídelna. Děvčata táboří samostatně a mají vlastní program, nicméně některé aktivity mají společně s chlapci - například táborové ohně.

Plán činnosti

V dubnu budou nováčci dokončovat nováčkovskou zkoušku, a tak je tomu přizpůsoben program oddílu. Je třeba také pracovat na úpravách klubovny a na výpravě se budou věnovat přípravě táborové hry.

Svojskův závod 1996 – 1. místo

Květen bude ve znamení přípravy vlčácké smečky na závody vlčat a světlušek. Tu mají na starosti především kluci ze skautského oddílu. Bude to také program na květnovou výpravu.

Během týdne se v úterky schází družina Vyder (mladší) a ve čtvrtky družina Kamzíků (starší) a vlčata. Jednou za měsíc jezdí na dvoudenní výpravu. „Mám špatné zkušenosti s rodiči. „Na dva dny mi kluky pustí, ale ne na jeden,“ vysvětluje Kerry.

Každý ze členů oddílu má také za úkol přivést nového člena a dovést ho k úspěšné nováčkovské zkoušce. Poslední dobou se však tento způsob náboru příliš neosvědčuje - ne všichni nováčci v oddíle vydrží.

Pozvání

V Příbrami a jejím okolí je spousta zajímavých míst. Skauti z Blesku pro vás vybrali ta nejzajímavější:

- Plešivec - jeden z nejkrásnějších brdských vrcholů, odkud je nádherný rozhled

Hejkalův kmen bledá táborový poklad...

● Třemošná - další z brdských vrcholků v bývalém vojenském pásmu, je zde nádherná neporušená příroda

● Žižická skály - stará hornická díla, odvaly atd.

● Muzeum třetího odboje a bývalý důl Vojna - původně se zde těžil uran a v padesátých letech sloužil jako tzv. pracovní tábor. Trpělo zde mnoho skautů.

● hornické muzeum na Březových Horách - nachází se v bývalých dolech na stříbro a olovo

● Vysoká - muzeum Antonína Dvořáka, neda-leko se nachází Rusalčino jezírko

● Svátá Hora - významné poutní místo, klášter řádu redemptoristů

Oblíbené hry

V klubovně rádi hrají slovní hru na hudební nástroje (pochopitelně je možno hrát i s názvy jiných předmětů). Je prostá. Jeden hráč řekne písmeno - například „S“ a ostatní musí co nejrychleji říci název hudebního nástroje, který na toto písmeno začíná. To ovšem platí pouze pro vlčata. Skauti musí najít takový hudební nástroj, který na dané písmeno nejen začíná, ale i končí.

V přírodě hrají spoustu her, které si však přizpůsobují vlastním potřebám. Baseball à la Blesk má tedy zjednodušená pravidla:

- nadhazuje se spodem,
- hraje se bez chytací
- odpalovač může být ze hry vyřazen pouze tak, že a) chytací dopraví míč na první metu, b) chytací míč chytí přímo ze vzduchu

Kdo se může pochlubit oddílovou zabijačkou – no přeče my! Konec zimy 1998

Jak Kerryho doběhl bratr kuchař

„Máme výborného kuchaře. Jednou mi vytýkal, že na jídelníčku není dušená mrkev. Vysvětlil jsem mu, že dušenou mrkev nesnáším, nicméně asi jsem ho nepřesvědčil, že by v jídelníčku být neměla. Jeho chvíle přišla, když jsem jednou koupil k dopolední svačině krásnou mrkev, která se však začala kazit. Nekompromisně pravil, že k obědu bude dušená mrkev. Bránil jsem se, dokonce jsem mu odmítl přivést maso, ale vše bylo marné. Někde si to maso našetřil a k obědu skutečně dušenou mrkev udělal. A co víc, nandal mi jí vrchovatý velký ešus. V našem oddíle je zásada, že se dojídá. A tak mi nezbylo, než vše sníst. Kluci z oddílu se sesedli kolem mne a pěkně si vychutnávali. Dávali mi různé dobré rady, upozorňovali na to, že je třeba vše dojíst... Při jiných příležitostech, například, když jsou řízky, u mne škemrají, zda bych jim kousek nedal, ale dušenou mrkev ode mne nikdo nechtěl.“

Marek (foto archiv 5. oddílu)

Zlatokopecská borečka – rýžování zlata

Redakce časopisu Skauting ve spolupráci s katedrou rekreologie FTK UP Olomouc a WWW.HRA.CZ vypisuje soutěž

O NEJLEPŠÍ ETAPOVOU HRU LÉTA 2000

Do soutěže mohou být přihlášeny etapové hry které splňují následující podmínky:

- Počet etap: 10 a více
- Obsah: úkoly, které hráči v rámci etap plní, musí vycházet z podmínek skautských stupňů zdatnosti
- Etapová hra musí být uvedena během léta 2000

Uzávěrka soutěže 15. září 2000

Vítězná hra bude počátkem roku 2001 publikována jako příloha časopisu Skauting a autor či autorský tým obdrží knihu z nakladatelství Portál: „Připravujeme a vedeme projekty výchovy v přírodě“. Hry přihlášené do soutěže budou umístěny na www.hra.cz

Podrobnější informace a přihlášky do soutěže na adrese redakce.

Heslo „Etapovka 2000“

Středisko: Clan Hiawatha
Název oddílu: 5. oddíl skautů - Blesk
Vůdce: Jaroslav Kresl - Kerry

Družiny a jejich rádcí: Kamzíci (Milan Mochnač - Rejpal), Vydry (Jan Langhans - Bobr), Smečka Šedého vlka (Michal Šorf - Hugo)

Počet členů: 23, z toho 8 má složenou slib, 6 nováčků, 6 nositelů 1. stupně a 1 nositel Zlaté stopy

Oddíl Blesk nabízí ostatním oddílům pronájem Hájenky i Myší louky. Kontaktní osoba:

Jaroslav Kresl - Kerry, Na Konvářce 21
 Praha 5 - Smíchov, tel.: 0606/ 116339

TRŽIŠTĚ NÁPADŮ drobné nápady pro činnost oddílu i družiny

Chceš získat knihu z produkce nakladatelství Portál? Máš dobrý nápad či námět pro činnost oddílů či družin? Něco, co máte vyzkoušené a co rádi ve svém oddílu používáte. Neváhej, a pošli svůj příspěvek ještě dnes! Každý příspěvek zde otištěný bude odměněn užitečnou knihou.

Světlušky zápasí se zdravotvědou

V našem oddíle není zdravotvěda zrovna neoblíbenější, a tak jsem vymyslela malou lest. Na schůzku si světlušky (věk 6-9 let) měly přinést panenku velikosti miminka, oblečení na panenku, dudlík, plenky a všechno, co by se mohlo hodit při péči o malé dítě. Protože všechny moje světlušky mají mladší sourozence, první a také nejzábavnější část jsme zvládli velmi rychle. Měly mi ukázat, jak by se staraly o miminko od rána do večera (přebalovat, krmit, uspávat, jít s ním ven...). Potom nám miminko vyrostlo a bylo z něho dítě, které si rozbíjelo kolena, řezalo se o nůž a později si i lámalo nohy. A jak tato zranění ošetřit, to si světlušky zkoušely samy na sobě. Z dítěte se stal starý člověk, který potřebuje uvolnit místo v autobuse, donést nákup, převést přes cestu nebo jen někomu vyprávět o svém dětství.

Do programu se dá zařadit třeba naučení nové ukolébavky, nebo jiných věcí, které vás zrovna napadnou. My jsme tento program měli na dvě schůzky, neboť světlušky se nedaly odtrhnout od panenek.

Anežka Mecová - Pecka, 189. oddíl Argiope Praha (Anežka získává knihu *S dětmi Prabou bez nudy* od Evžena Ge a Kláry Vaňkové.)

Práce s časopisy

Někteří vedoucí jsou na slovo „časopis“ stále ještě alergičtí, mnozí, a já doufám, že už většina, přišli na to, že mít vlastní skautský časopis je moc fajn. O tom, jaké má výhody, ale dnes psát nechci.

Stejně jako Figy z Pardubic v článku „Jak využit časopis...“ (Skauting č. 4/99) tvrdím, že nej-

účinnější a také vcelku nejjednodušší způsob, jak přitáhnout děti k časopisu je ten, že se tam budou objevovat jejich příspěvky, jejich fotky, obrázky, které kreslily, bude se psát o akcích, kde sami byly. Dál už je na vůdci či vůdkyni, jak moc bude časopis propagovat. Nejde vlastně jen o propagaci ve vlastním slova smyslu, spíše jak bude s časopisem pracovat na družinových, oddílových atd. Z vlastní zkušenosti vím, že kdybychom chtěli po světluškách, vlčatech, aby si s námi v klidu četli, půjde to jednou, u světlušek možná dvakrát. Pokud to není před spaním nebo při nějaké zvlášť navozené situaci, tak po patnácti sekundách sebou začnou cukat, vrtět se... však to znáte. A přitom stačí jen málo. Každé to čteníčko z časopisu spojit s nějakým drobným úkolem, aktivitou. Proto bych se s vámi ráda podělila o pár nápadů, které vás stojí minimum přípravy. Většinu z nich mám v praxi odzkoušenou, některé jsem se dověděla při zkoušení na čekatelských zkouškách. Tady jsou:

1. Při čtení článku si děti dělají do zápisníku čárky na předem zadané klíčové slovo, které se v textu několikrát opakuje.

2. Každý dostane papír s malými obrázky různých věcí. Úkolem je vybarvovat pouze ty, o kterých uslyší při čtení.

3. Humorný text můžeme spojit s pohybem. Utvoříme dvojice a opět zadáme jedno slovo. Základní postoj dvojičky je, že se drží za ruce, jeden stojí, druhý je v dřepu. Kdykoliv uslyší dané slovo, musí se vyměnit - první udělá dřep, druhý se postaví (lze spojit s mnoha dalšími cviky).

4. Vedoucí při čtení článku přidává do textu slova, která tam ztelně nepatří. Starší si je mohou psát, mladší raději necháme reagovat hned. Musí se například postavit nebo „cizí slovo“ jen vykřiknout.

5. Nejčastější úkol bývá, aby po přečtení nakreslily obrázek k tomu, o čem příběh byl. Zkusme malou obměnu. Jakou barvou bys namaloval celý tento příběh? Nebo: vyber si jen jeden odstavec a jeho obsah nakresli. Můžeme potom zkusit přečíst příběh znovu, ale jen podle našich obrázků.

6. Krátké texty, básničky, jazykolamy... z časopisu můžeme zkoušet číst s různou modulací hlasu: napínavě, radostně, pyšně, jako hokejový zápas, státnický projev atd.

7. Přečteme jen část příběhu, děti dokončují sami nebo ve skupinkách. U napínavého příběhu zkusíme v napínavé chvíli přestat a dočteme jej až na konci schůzky.

Samozřejmě, že si po nebo před vyhodnocením každé aktivity popovídáme o příběhu samotném, jestli jsme prožili někdy něco podobného, jak se nám líbila hlavní postava, máme-li stejný názor apod.

Na závěr mne napadla známá hra Optimisté - pesimisté, která by se dala aplikovat právě na problém zvaný ČASOPISY. Oddíl nebo družinu (ale také například frekventanty vůdcovského kursu pozn. red.) rozdělíme napůl. Střídavě začínají jedni, pak mají slovo druzí. Pesimisté hledají na věci jen to špatné, optimisté to dobré. Například pesimisté začínají slovy: „Časopisy chodí pořád se zpožděním.“ Optimisté: „Ale v minulém čísle byla vytištěna naše fotka z tábora.“ A pesimisté pokračují...

U nás v oddíle by asi pesimistům došla řeč. Díky Mariko, Káčo, Marku... vřelý dík za všechno. Jestli vám to ještě nikdo neřekl, tak se za nás „nestíhající“ a někdy málo vděčné vedoucí moc omlouvám.

Pavla Kostková - Šiky

(Pavla získává knihu *101 Metod pro aktivní výcvik a vyučování* od Mela Silbermana.)

Vůdcovská zkouška

V této nové edici obsahující ucelenou řadu příruček, které jsou tvořeny podle osnovy témat vůdcovské zkoušky, vydalo TDC již několik publikací:

Přehled témat – 25 Kč (80 stran), Historie skautingu – 29 Kč (90 stran),

Psychologie – 28 Kč (64 stran), Organizace a právo – 25 Kč (56 stran),

Vedení tábora a táboření – 30 Kč (104 stran)

Soubor bude obsahovat celkem 14 svazků. Brožurky formátu A5 mají polokartonovou křídovou obálku, přehlednou grafickou úpravu, častá vyobrazení nebo obrazovou přílohu.

Praktická drátková vazba s očky umožňuje jednoduché zasouvání do mechaniky desek.

Publikace můžete zakoupit osobně v prodejně Tiskového a distribučního centra, objednat objednávkovým listem TDC, nebo volně na korespondenčním lístku.

Tiskové a distribuční centrum Junáka, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1

Tel.: 02/ 24 102 415, fax: 02/ 24 102 399, e-mail: tdc@junak.cz

CO SE SKRÝVÁ pod slovem SOSKA

Skautská „ochranka“ neslouží jen skautům

Na první pohled obyčejné datum 11. března 2000 se zapsalo mezi významné dny našeho hnutí. Ten den byl totiž rozhodnutím ÚRJ schválen vznik, respektive statut samostatné jednotky se specifickou činností a zvláštním statutem: Skautské ochranné služby (SOS).

V rámci svého výcviku, jak o tom svědčí i snímky, využívá SOS kontakty na oficiální i neoficiální subjekty a profesionály ve svém oboru.

Začalo to na Fénixu

Založením této speciální jednotky se Junák zařadil mezi několik skautských organizací, které pochopily výhody činnosti pořádkové jednotky jak pro skautské hnutí samotné, tak pro jeho propagaci. Ačkoliv byl statut SOS schválen až nyní, samotný návrh na její založení byl předložen ÚRJ již v červnu 1999. Během této doby však členové SOS nečekali se založenými rukama a významně se podíleli na zajištění některých akcí.

Počátky vzniku myšlenky, založit pro potřeby Junáka jednotku schopnou zajišťovat pořádkovou a bezpečnostní službu na skautských i neskautských hromadných akcích doma i v zahraničí, je možno nalézt již v roce 1997 při akci FÉNIX - setkání slovanských skautů ze střední a východní Evropy v Praze. Pro bezpečné zajištění akce, na které se počítalo se zhruba 2000 účastníky z přibližně deseti států Evropy, bylo zapotřebí jak připravit plán bezpečnostního zajištění, tak dát dohromady partu lidí, kteří by jej uskutečnili v praxi. Její základ tvořili skauti - policisté, ke kterým se podařilo vybrat vhodné, schopné a flexibilní dobrovolníky nejen z České republiky, ale i ze Slovenska. Tato skupina pak nepřetržitě po dobu devíti dnů zajišťovala strážní a protipožární službu, organizovala a řídila přesuny tisíců skautů při pochodu Prahou a v závěru, kdy v těsném sousedství začala rocková megashow, i prakticky suplovala činnost Policie při pronikání opilců na tábořiště.

Další významnou akcí, na jejímž zabezpečení se podíleli lidé z dnešní SOS, byl Navigamus 97.

Na základě dobrých zkušeností s tímto druhem pořadatelské činnosti byl o rok později Junák požádán Slovenským skautingem o pomoc při zabezpečení akce EUROCOR 98 (obdoba Fénixu). Základ týmu, po doplnění jak českými, tak domácími skauty, byl tvořen lidmi ze štábu Fénixu. Tak v podstatě došlo k první mezinárodní akci budoucí SOS. I zde byla činnost „securitakov“ hodnocena velmi dobře: kromě klasické činnosti její členové odborně asistovali státním orgánům SR při půlnoční exhumaci mrtvolky nalezené v areálu a podařilo se jim i zadržet celostátně hledanou osobu, která se skrývala mezi účastníky setkání. Na základě výborných zkušeností s jejich prací byla slovenskou stranou již opakovaně vyžadována pomoc SOS na Bratislavských skautských dnech.

Budou skautští záchranáři?

Pro kladné ohlasy na činnost bezpečnostního týmu došlo v únoru 1999 v Příbrami k rozhodnutí dát doposud živelnému zajišťování bezpečnosti podobných akcí pevnější a systémový rámec. U myšlenky založit SOS stáli ti, kteří již v minulosti pracovali na akcích FÉNIX a EUROCOR. Již pod označením SOS se tato skupina, po předchozím oslovení ČRD a schválení ÚRJ, zúčastnila zajištění akce BAMBIRIÁDA 1999 v Praze. Přes exponované místo konání a v některých dnech i do-

slova nájezdy cikánských kapsářů na areál akce, umístěný netradičně na dvou vltavských ostrovech, nedošlo po dobu 5 dnů k žádné mimořádné události, což, myslím, hovoří za vše. Kromě této akce SOS zajišťovala také vodáckou akci Tři jezy.

Během služby SOS v organizačním štábu 3. ročníku slovanského Jamboree v Polsku v létě 1999 se ukázalo nutností, aby si SOS ve svém Statutu vymínila právo jednat s organizátory akcí o formě své pomoci a právu stanovit podmínky, za kterých se akce zúčastní, včetně vybavení. Polští Harceři byli profesionalitou členů SOS nadšeni, což se projevilo pozváním SOS na zajištění Polského jamboree 2000, kterého se má v létě zúčastnit 10 000 účastníků! Mezi další akce, o kterých je možno již teď spolehlivě říci, že bude SOS zabezpečovat, patří další ročník Bambiriády 2000 a Navigamus 2000.

Svoji činnost však SOS nechce zaměřovat apriori jen na pořádkovou a strážní službu. Naopak, tato činnost by měla tvořit jen menší část služby skautskému hnutí. SOS se hodlá v duchu svého statutu zaměřit i na organizaci speciálního bezpečnostního výcviku pro další zájemce - nejenom z řad Junáka - obsahujícímu např. zdravotnický a právní kurz, základy sebeobrany a také metodickou a publikační činnost. Velký význam SOS klade i doposud trochu opomíjeným zájmovým specialitám, jako je např. radioskauting. Cílem SOS je iniciovat a vytvořit novou skautskou odborku - Záchranář, jejíž nositel by měl být odborně připraven pro činnost kdekoli na souši, ve vodě, ve městě, v přírodě a třeba i v podzemí.

Jedním z cílů SOS je vytvoření široké členské základny (protože členy SOS mohou být i členové Junáka zařazení ve svých střediscích a přístavech), ze které by bylo možno kdykoliv vybrat vhodný počet vycvičených skautů a skauetek pro humanitární a záchranné akce, jako byla např. operace MERHABA v roce 1993 do válečné Jugoslávie či akce vsetínských skautů do povodněmi postižené Podkarpatské Rusi v roce 1998.

S ohledem na rozrůstající se aktivity a závazky SOS se v současné době k již funkčnímu jádru hledají další zájemci o tuto prospěšnou, ale i namáhavou a ne vždy bezpečnou činnost. Nehledáme tupá Ramba, ale šikovné a odvážené skauty a skautky, kteří mají chuť vyzkoušet si něco, k čemu se jinde asi nedostanou. Pokud patříš mezi ně, ozvi se vedoucímu SOS, br. Skrovnému, tel. 02/ 614 224 33, či jinému Tobě známému členu SOS.

Petr Blahuš - Paf

SKAUT BY SI MĚL V NESNÁZÍCH PÍSKAT, NEZAPOMÍNEJME NA TO ŘÍKÁ bratr Karel Fořt - Fík

Je to již několik let, co jsem poslouchal na „Svobodce“ náboženské promluvy katolického kněze, známého posluchačům jako otec Karel. Jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistil, že je jedním ze zakladatelů Jihočeské lesní školy. Když jsme spolu rozmlouvali o jeho životě, má překvapení nebrala konce. Jak dobrodružný může být život faráře! A tak jsem se rozhodl, že s jeho životaběhem seznámím i čtenáře Skautingu. Jako vzpomínku na ty sestry a bratry, kteří pro věrnost církvi museli před padesáti lety odejít do exilu, nebo byli internováni ve věznicích a pracovních táborech, odkud se mnozí z nich nevrátili.

Jak Tě mám vlastně oslovovat? Bratře Fíku nebo otče Karle?

Jak kdy.

Narodil jsi se v městě Jana Jakuba Ryby Rožmitálu pod Třemšínem, ale už od útlého mládí jsi byl světooběžník...

Můj otec byl policejní úředník, a tak jsme se stěhovali podle toho, kam byl odvelen. Dětství jsem prožil v půvabné vesničce Skočice u Vodňan a mládí v Horažďovicích, městečku sv. Gorazda pod staroslavnou Práchní na tehdy ještě stříbro-pěnné, zlatonosné a perlorodé Otavě. Maturoval jsem za války na Jirsíkově gymnáziu v Českých Budějovicích.

A jak jsi se dostal ke skautování?

To bylo, když jsme bydleli v Horažďovicích. Jednak se moji rodiče nemohli shodnout, zda mám chodit do Sokola či do Orla, a proto mi dovolili být skautem. Jednak proto, že právě tehdy zemřel na obrnu asi třináctiletý syn sousedů Pepa a já po něm zdědil kompletní skautský kroj včetně vlčácké čapky a skautského klobouku a s tím i chuť stát se skautem. Slib jsem skládal 28. října 1933. Těsně před zničením naší republiky Hitlerem jsem absolvoval lesní školu Ústředí skautů katolíků v Nové Říši na Moravě pod vedením místonáčelníka Junáka Dr. Martinovského. Krátce nato jsem se svým přítelem Jaro Šubrtem - Baťuškou založil při našem gymnáziu skautský oddíl.

Okupace s sebou přinesla první zákaz skautování. Ty jsi se zapojil do odboje?

Tenkrát se do odboje na jihu Čech zapojila řada skautů a my jsme nebyli výjimkou. Když byl skauting zakázán, zabavovalo Gestapo majetek našich oddílů. A pak si jednoho dne přijeli i pro mne. Jen zázrakem unikl jejich pozornosti při domovní prohlídce můj revolver. Neunikla jim žel kniha „Na obranu národa“, do které jeden z členů oddílu udělal vlastenecké vpisky - a za ně jsem se musel před Gestapem odpovídat. Vzal jsem to tehdy na sebe, protože mi bylo jasné, že bych jinak ohrozil všechny členy našeho oddílu. Gestapo v Budějovicích pro své potřeby upravovalo jed-

nu vilu a nás vězně využívali při úklidu. Zázrakem jsem se dostal ke svým materiálům a podařilo se mi onu inkriminovanou knihu zabavit a poslat do stoupy. A pak mne propustili. Hrozně jsem se tehdy bál, že mne přitom „zastřelí na útěku“, ale to se naštěstí nestalo a dokonce mne nechali dostudovat.

Po střední škole se většinou lidé rozhodují, co budou dále studovat. Ty sis vybral teologii a rozhodl ses stát se římskokatolickým knězem. Proč?

V jižních Čechách vždy patřilo křesťanství k „dědictví otců“ - naše náboženská tradice od sv. Cyrila a Metoděje přes sv. Václava, M. Jana Husa až po Komenského patřila k naší národní identitě. Byl to zvláště můj otec, který mne jako angažovaný křesťan v tomto duchu vychovával, ve smyslu Masarykova výroku „Ježíš, ne Caesar, toť smysl našich dějin.“ Byl to i vysoký étos Skautingu - junáckého slibu a zákona, o kterém nás učil pozdější náčelník Junáka, táta Plajner, že od něho vede přímá cesta k Dekalogu, ke Kristu - který jsem již tehdy přijal jako obsah svého života. A právě ve vězeňské cele Gestapa jsem si uvědomil, že mimo Hitlera a Stalina, kteří se nabízelí světu jako „Spasitelé“ a „Osvoboditelé“ a obětovali miliony životů nevinných lidí, je ještě někdo jiný, kdo obětoval život svůj. „Poslušen vnitřního kynu“, chtěl jsem „být mužem dobrého činu“. Stal jsem se tedy knězem ve jménu „Dobra a Krásy“ - a nebyl jsem sám.

● Bratr Fík - otec Karel s nejmladším účastníkem Jihočeské lesní školy (nahoře)

● Při návštěvě tábora JČLŠ na Mergartu v roce 1999 (vlevo)

Je známo z padesátých let, že se skautovalo i v pekle jáchymovských lágrů. Ty jsi byl za války totálně nasazen na nucené práce. Dalo se skautovat i tam?

Na nucené práce do Göringových železáren v Linci jsem byl odvezen společně se spolužáky ze semináře - s již zmíněným Baťuškou a s Václavem Dvořákem - Tintou. Společně jsme pak v baráčích v lágru a v protiletadlových krytech plánovali skauting po válce. Tak také vznikla idea Jihočeské lesní školy. S Tintou - to jméno dostal ode mne - nás pojilo přátelství již od lesní školy v Nové Říši. Při zpáteční cestě, kterou jsme na kolech absolvovali z větší části společně, jsem poznal jeho vůdcovské kvality, když nám dokázal sehnat jídlo a pítí od dobrých lidí.

Jihočeská lesní škola začala se svými kurzy již tři měsíce po osvobození v roce 1945. Jak se vám to v tak krátké době podařilo?

Jednak jsme si rozdělili práci. Tiňta roztrhl Svojsíkovy Základy skautingu na tři části a každý z nás jednu zpracoval. Účastníky jsme získali pomocí inzerátů v denním tisku. Bylo to paradoxně v Rudém právu, protože to byly jediné noviny, které v té době vycházely. Instruktory jsme byli my tři a ještě se k nám přidali spolužáci ze semináře Josef Šlechta - Běs a Karel Šámal - Jožka. A protože nám letní semestr protáhli až do července, mohly se první dva týdenní kurzy v Černecké oboře u Bechyně konat až v srpnu. O vánocích se potom pro velký zájem konaly další dva.

Jací byli ti první pováleční účastníci?

Jejich představy o skautingu byly velmi matné - něco mezi Rychlími šípy a partyzány. Někteří přišli dokonce ozbrojeni a já je musel odzbrojovat. Proto jsme omezili teoretické přednášky na nezbytné minimum a učili skauting názorně ve formě družinového, oddílového a táborového života. Dále jsme věnovali soustavnou péči nově vzniklým oddílům. Vydávali jsme pro ně oběžník „Oddílová rada“, časopisy „Smečka volá“ a „Oheň“ a různé příručky. Později jsme pořádali i týdenní rádcovské kurzy a v roce 1947 tábor osamělých hlídek jihočeského venkova.

Jihočeská lesní škola byla tehdy pořádána pod hlavičkou Duchovní rady Junáka. Proč?

Duchovní či náboženská dimenze výchovy byla na rozdíl od světového skautingu v českém prostředí silně přitlumena. V jižních Čechách však ke skautingu neodmyslitelně patřila, a tedy od počátku byla specifikem naší lesní školy.

V roce 1948 však došlo k převratu a ty jsi posléze odešel do emigrace. Jaké Ti brozilo nebezpečí?

Slovo emigrace nemám rád. Komenský ani Masaryk nebyli emigranty, ale exulanty, protože prchali do ciziny právě za svobodou a ne za lepším bydlem. Po násilné likvidaci „reakčních“ politiků, fabrikantů a kulaků přišla na řadu církev. Komunisté se snažili dostat církve pod svoji kontrolu. Ti, kteří nátlaku nepodlehli, byli určeni k likvidaci. Naštěstí jsem se díky známým lidem včas dověděl, že na mne a na mé dva spolubratry chtějí svést jednu vraždu, a tak jsme v noci přešli u Borových Lad zelenou hranici.

Jak se ti dařilo tam „za kopečky“ skautovat?

Skautské oddíly vznikaly hned v uprchlických táborech a naši skauti se organizovali všude tam, kde se jich usadilo více pohromadě. Německo tehdy bylo pro uprchlíky pouze přestupnou stanicí. Z uprchlických táborů lidé odcházeli - emigrovali - do celého světa. Já a mí dva spolubratři jsme si vybrali misie v severní Africe v Alžírsku. Tam práce mezi skauty patřila skoro k mému povolání, našel jsem tam kus domova a mnoho přátel.

Působil jsi tam jako kněz především pro francouzské koloniální úředníky a s jejich dětmi jsi skautoval. Jaká byla vaše spolupráce s alžírskými skauty muslimského vyznání?

Některé kulturní rozdíly se překonat nedaly. Nebylo proto například možné společně tábořit, ale některé projekty jsme měli společné. Islám propojuje velice úzce světské a náboženské záležitosti. Proto se chlapci stávají oficiálně dospělými až po obřezání. Chudí si však obřezku dovolit nemohou, a proto je pro jejich děti obtížné dosáhnout dospělosti. A tak jsme pořádali sbírky, aby se naši muslimští bratři mohli stát dospělými. Místní vůdce arabských skautů byl

mým velmi dobrým přítelem a toto přátelství zaplatil životem. Byl zabit komunistickými teroristy.

Komunisté ti nedali pokoj ani v Alžírsku?

Jednou, krátce poté, co jsem se stal farářem v Batně, ke mně přišel jeden Arab, Mehmed se jmenoval, a povídá: „Otče, slyšel jsem, že jste z Československa. Já jsem tam byl s fotbalovým mužstvem na mezinárodních hrách mládeže.“ Podivil jsem se tomu. S Mehmedem jsem se pak potkal o několik let později v Annabě (bývalé Hippo, kde byl biskupem svatý Augustin). To už byl alžírský venkov vzhledem k teroristickým útokům pro cizince neobyvatelný. Jednou na tržišti na mne někdo zavolał jménem. Byl to Mehmed. Povídá spiklenecky: „To jim dáváme ale zabrat, vidte otče.“ Já na to: „To se dělá, párat těhotným ženám břicha? Kde jste se to naučili?“ A on česky odpověděl, že v Karlových Varech: „Za války trhaly břicha těhotných žen bomby amerických imperialistů. My na bomby nemáme peníze, tak to děláme ručně.“

s Tintou a Baťuškou zabývali první kurz, změnilo. Jak vidíš náš současný skauting?

Při svých častých návštěvách doma se raduji z každé nové střechy, z každé nové fasády, z každého květu za okny a přirozeně i z každé nové fabriky. Raduji se i z obnoveného skautingu. Mimo svoji rodinu a své známé jsem po padesáti letech našel kus domova, kus svého mládí právě mezi skauty. Nejen mezi skautskými dědky a babičkami, ale i mezi těmi nejmladšími. Nesdílím onu „blbou náladu“ - nechci, aby můj národ byl národem fňukalů. „Skaut je veselý myslí,“ stojí ve skautském zákoně. U arabských skautů to zní trochu jinak: „Skaut si v nesnázích píská.“ Přál bych si, abychom si i my, čeští skauti, vesele písali a s námi celý národ. Amen.

Víš, jak na to odpovídávají v kostelích naše drahé babičky?

Ne.

Dejž to nebeský Pán!

Za rozhovor poděkoval Marek
foto archiv JČLŠ

● „Mezi skauty jsem v Čechách po padesáti letech našel kus svého domova a mládí“

Z Alžírsku jsi odešel do Mnichova, kde jsi se staral o naše krajany, potom jsi se stal po bratru Alexandru Haidlerovi - otci Křišťanovi - redaktorem Radia Svobodná Evropa. Asi tušíš, na co se zeptám...

Na skautování v Mnichově? Skauting byl a je důležitou složkou naší péče o krajanskou mládež. Vyrostli z nich za tu spoustu let skuteční „skauti života“. Mnichovský oddíl Sv. Jiří pracuje dosud. I v rozhlasových pořadech Svobodné Evropy jsme měli pravidelný skautský program a já přirozeně ve svých náboženských pořadech neopomněl zdůrazňovat, jakou roli skauting hrál v mém životě a co všechno může naší mládeži nabídnout.

Jihočeská lesní škola letos oslaví 55. narozeniny. Mnohé se od okamžiku, kdy jste**Msgr. Karel Fořt**

Narozen 8. listopadu 1921 v Rožmitále pod Třemšínem. Roku 1941 maturoval v Českých Budějovicích. Totálně nasazen v Linci. Po studiu římskokatolické teologie byl roku 1948 vysvěcen na kněze a nastoupil jako kaplan do Vimperka. Je jedním ze zakladatelů a organizátorů kurzů Jihočeské lesní školy v letech 1945 - 48. Roku 1950 odešel do exilu v Německu. V letech 1950 až 56 působil jako misionář v Alžírsku. Od roku 1956 kaplan krajanské obce v Mnichově, v letech 1962-87 zde pracoval jako farář. V roce 1965 byl jmenován vedoucím duchovní služby pro Čechy v NSR. V letech 1980 - 95 redaktor náboženského vysílání Radia Svobodná Evropa (otec Karel).

ZDRAVOTNICKÉ PŘÍRUČKY

V dnešní době mohou vedoucí oddílů sehnat dvě zdravotnické příručky - „Aby první pomoc nebyla pomocí poslední“ od MUDr. Brabce a „Příručku první pomoci vydanou ČČK“. Jak se tyto dvě příručky liší a co se z nich dozvíme?

Aby první pomoc nebyla pomocí poslední

Obsah knížky „Aby první pomoc nebyla pomocí poslední“ bych rozdělila do dvou hlavních témat: Táborová klinika a první pomoc. Táborová klinika je tu velmi pěkně zpracována, probírají se tu nemoci z prochlazení, střevní problémy, infekční nemoci jako spála, zarděnky, žloutenka, borelióza... dokonce i kožní choroby jako svrab, plísňe, ekzém, atd. To vše se zaměřením na skautské potřeby. Jistě se z toho poučí jak osůbka, která ještě žádným kurzem neprošla, tak tam najde něco nového či zapomenutého človíček, který má již zdravotnický kurz za sebou. Za sebe bych tuto pasáž doporučila přečíst každému nelékaři, který se chystá na tábor jako zdravotník.

První pomoc je tu velmi pěkně popsána, myslím, že člověk, který již prošel zdravotnickým kurzem a má základní znalosti, se jistě z této příručky dozví něco nového, něco si připomene a něco třeba teprve dodatečně pochopí (proč se při tom a tom poranění dělá to a to). Jistě mu to

Ilustrace z publikace Příručka první pomoci

potom pomůže i při vysvětlování první pomoci dětem. Z knížky se samozřejmě mnoho zajímavého a poučného dozví i ten, který ještě žádným kurzem neprošel, ale ani sebelépe napsaná kniha nenahradí nácvik.

Příručka první pomoci

V knize Příručka první pomoci je probrána „jen“ první pomoc. Dostalo se tu prostoru většímu počtu poranění (příručka není specializovaná pro skautské potřeby, a tak tu jsou i poranění, se kterými se snad na táboře nikdy nesetkáme). Jejich ošetření jsou tu popsána systematičtěji (nejdříve uděláme to a to, potom to a to...), což

je pro někoho možná vhodnější a v nějaké podobné podobě to budeme předávat dětem. Bohužel musím uvést, že při čtení této knihy jsem narazila na některé dnes již zastaralé způsoby první pomoci (např. při transportu ve dvou je tu uváděna stolička ze čtyř rukou - to je věc, od které se dnes pro její nebezpečnost upouští - ruce se začnou potit, klouzat, zraněného nemáme jak držet, můžeme mu ještě více ublížit... dnes se již uvádějí jiné způsoby, jak zraněného ve dvou odnést) Proto bych doporučila učit děti z této knihy až po konzultaci se zdravotníkem.

Jana Husová - Kačka

Brabec I., *Aby první pomoc nebyla poslední.* Brno, Sdružení Skaut - Ginkgo, 1999
Příručka první pomoci. Bratislava, Příroda, 1999

Milí Srdíčkáři

Od začátku projektu činí mnoha vřátům a světluškám problém rozlišit své povinnosti od dobrých skutků. Někteří z Vás se také potýkají s problémem, jak zaujmout děti stejnou věcí jako v loňském roce.

Uvedme tedy pro začátek nejčastější „povinnosti“, které vřátka a světlušky považují za dobré skutky. Velmi často se ve zprávičkách objevují pravidelné domácí práce (mytí nádobí, utírání nádobí, luxování, utírání prachu, uklizení pokojíčku...). Málodky se u této zprávičky objeví poznámka, že tato práce byla vykonána za sourozence nebo rodiče. Lze tedy předpokládat, že se jedná o vykonání úkolu svěřeného maminkou (nikoli tedy o dobrý skutek). Další takovou častou „povinností“ jsou projevy zdvořilosti - pozdravení učitelky, souseda, popř. puštění staršího člověka sednout v autobusu - tramvaji. Zvláštní kapitolou jsou dobré skutky ve škole. Velice často se vyskytují zprávičky o smazání tabule nebo donesení pomůcek a většinou se jedná o povinnosti služby.

Otázkou tedy je, zda vřátka a světlušky znají rozdíl mezi povinností a dobrým skutkem. Zkuste se tedy zamyslet nad tím, jak je to u Vás - v roji či ve smečce. A jak dětem tento rozdíl vysvětlit? Nejjednodušší, ale nikoli nejučinnější, bývá rozhovor nebo debata s dětmi. Mnohem účinnější je ale zahrát si hru, zaměřenou na rozlišení povinnosti a dobrého skutku. Příkladem nám budiž dobře známá hra na „Pravdomluvné a Lháře“. Tato hra se hraje tak, že se smečka - roj rozdělí do dvou skupin a každá si stoupne na jednu stranu čáry - provazu (slouží k rozdělení herní plochy na polovinu). Poté, co vůdce - vůdkyně vyřkne pravdivou větu, honí pravdomluvné lháře. Pokud vůdce - vůdkyně vyřkne nepravdivou větu, honí lháři pravdomluvné. U této hry můžeme zaměnit pravdomluvné za dobré skutky a lháře za povinnosti. Věty, které budeme říkat mohou znít: „Vynesl jsem koš.“, „Sestře jsme pomohl s domácím úkolem.“, „Sousedovi jsem pomohl s nákupem.“ apod. Další možností může být vyvěšení seznamu dobrých skutků a povinností na nástěnku. Na každé další schůzce pak do jednotlivých kolonek přepisujeme další a další body. Tím nám také vznikne inspiromat povinností a dobrých skutků.

Vlastní motivaci ke konání jak povinností, tak dobrých skutků nám mohou být erby. Do klubovny si vyvěsíme tři erby (vzájemně barevně odlišené) - Erb povinností, Erb dobrých skutků a Erb cti. Na tyto erby pak můžeme na konci měsíce vypsát děti, kterým se podařilo vykonat nejvíce dobrých skutků (popř. děti, které nezapomněly vykonávat své povinnosti). Tyto údaje můžeme zjistit ze Stezičky dobra. Na jednotlivé erby také můžeme vyvěšovat názvy šestek, či jména jednotlivých členů za významné skutky na schůzkách a výpravách. Vlastní kritéria a pravidla určuje vždy vůdce smečky (vůdkyně smečky) - liší se oddíl od oddílu.

Závěrem jen malá poznámka. Rozlišení povinností a dobrého skutku může být u každého jiné - záleží na schopnostech jedince a hodnotí se snaha na základě daných možností!

Líba a Brum

SKAUT je veselé mysli

Také při výkladu skautského zákona často používáte různé příběhy? Také vám někdy dělá potíž najít příběh „jako šitý na míru“? Nuže, snad vám tedy pomůže následující cyklus, ve kterém se snažíme zveřejňovat krátké příběhy přímo k jednotlivým bodům skautského zákona.

Jak vyprávění přivedlo člověka ke spáse

Jednou docela nenadále zemřel jeden Ir a stal se před božským soudcem. Měl hrozný strach, protože v životě neudělal příliš dobrého. Před ním stála ještě dlouhá řada, všichni museli skládat účty.

Kristus otevřel tlustou knihu a řekl prvnímu: „Tady stojíš. Měl jsem hlad a tys mi dal najíst. Výborně! Můžeš vstoupit do nebe.“ Druhému řekl: „Měl jsem žízeň a dal jsi mi napít.“ Třetímu: „Byl jsem ve vězení a navštívil jsi mě.“ A tak dále.

U každého, který se dostal do nebe, zpytoval Ir svědomí a pokaždé se začal třást: nikomu nedal najíst ani napít, žádného vězně ani nemocného nenavštívil.

Teď přišel na řadu on. Podíval se na Krista, který hledal ve své knize, a třásl se strachy. Kristus však vzhledl a řekl: „Moc toho tady není. Ale něco jsi přece udělal: Byl jsem smutný a ty jsi mi vyprávěl veselé historky. Byl jsem sklíčený a ty jsi mě rozesmál a dodal odvahy. Můžeš vstoupit do nebe.“

- nemáme promeškat žádnou příležitost, kdy můžeme druhému prokázat lástku, třeba tím, že ho obveselíme nebo povzbudíme

- člověk, který obveseluje druhé, koná velmi záslužnou práci, i když tato činnost není příliš „na očích“

Klaun

K jednomu slavnému psychiatrovi do ordinace vstoupil muž. Vypadal velmi vyrovnaně, seriózně a elegantně. Po několika větách však lékař poznal v jeho nitru sklíčenost, velkou melancholii a hluboký smutek. Dozvěděl se, že muže tyto pocity neopouštějí a pozvolna ho ubíjejí.

Lékař se tedy pustil přesně podle svých lékařských zkušeností do léčení. Na konci rozmluvy navrhl pacientovi: „Víte co? V našem městě je právě cirkus. Zajděte tam dnes večer. Vystupuje tam velice slavný klaun, který už rozesmál a pobavil půlku světa, všichni mluví jen o něm.“

V tu chvíli vyhrkly muži do očí slzy a zašeptal: „Ten klaun, to jsem já.“

- důležitá je především radost, kterou člověk nosí ve svém srdci

- ne každý „komik“ je veselým člověkem, u někoho jde spíš o masku

Ztráta radosti

Jeden starý mnich už po padesát roků zhotovoval v klášteře vlastníma rukama a s radostí boty. Znal už dokonale nohy všech mnichů a celý den si prozpěvoval.

Tu však se rozhodlo, že za všechny boty se nadále bude platit. Od té doby musel počítat všechny náklady za jednotlivé boty a rovněž přesně evidovat odpracované hodiny. Ztratil radost z práce a také přestal zpívat.

- co všechno nám bere radost - majetek, peníze, vysoké funkce ...

Převzato ze zpravodaje Na dobré stopě

STŘÍPKY Z KULTURY (subkultury)

Odkud se vzali anarchisti, skinheadi, punkáči, dreaďaři a další? Všichni ti, kteří žijí mezi námi, ale necítí se být součástí společnosti. Ti, co vytvářejí subkultury, hlásají mnohdy radikální názory. Kdo jsou, co chtějí? Na to se vám pokusím odpovědět v několika příštích číslech. Začnu stylem zvaným...

Punk

Jeho historie se začíná odvíjet od poloviny sedmdesátých let. Tou dobou zakládá londýnský obchodník s módou Malcolm McLaren skupinu Sex Pistols. Sám v ní nevystupuje, přestože jeho minimální hudební vzdělání daleko převyšuje umění zbývajících čtyř členů. McLaren se stará o image kapely - navrhuje šokující oblečení ověšené zavíracími špendlíky, obarvuje muzikantům hlavy a především organizuje jejich skandální vystoupení. Ačkoliv se jedná o hudební skupinu, hudba ustupuje daleko do pozadí. Sex Pistols považují za mnohem důležitější urazit a znechutit návštěvníky koncertů, případně zdemolovat zařízení v sále. Není tedy divu, že punk je hned v zárodku označen autoritami za příliš radikální a nebezpečný.

V listopadu 1976 vychází nejdůležitější punková nahrávka v historii - Anarchy In The UK od

Sex Pistols. Trvá ale několik let, než se jí podaří protlačit do vysílání. Obraty jako „Jsem Antiktist!“ nebo „Vývolejte zlé časy“ nemají tou dobou v éteru šanci, zvlášť pokud jsou doprovázené naprostým zvukovým chaosem. Jak plyne čas, začíná ovšem fanoušků kapely přibývat a punkové poselství se šíří do celého světa. Malcolm McLaren v roli šedé eminence totiž vystihl pocity jedné „ztracené generace“ v dějinách.

Punk nemá ve svém světónázoru daleko k anarchii. První punková generace vzešla z proletářských vrstev, ze skupin nezaměstnané, znuděné mládeže, pro niž existovalo pouze „tady a teď“. Punk vytvořil platformu, kde se mohli vykřičet ze svého pohrdání světem, v němž nemohou najít místo. Do znaku si vetkli heslo „No Future!“.

K důležitým součástem punku patří také mystifikace. Někdo dokonce říká, že celá scéna je jed-

ním obrovským podvodem, za kterým stojí parta zkušených manažerů. Takovou teorii přizívuje zejména postava Malcolma McLarena - on sehnal Sex Pistols dohromady, on jim dal výraz, on tahal ze zákulisí na nitky. Když se dnes podíváte na Spice Girls, Backstreet Boys nebo Lunetic, těžko se ubráníte srovnání s dobou před dvaceti lety.

Ať už je tomu, jak chce, punk se rozšířil po světě s razancí mandelinky bramborové a dodnes oslovuje další a další generace. Přinejmenším jednu zásluhu mu nelze upřít - totiž že hudební tvorbu zas o něco přiblížil lidem. Stačí načesat číro, vzít do ruky kytaru a za doprovodu tří akordů světu ukázat vztyčený ukazovák.

Quick, foto autor

JACÍ JSOU NAŠI DOSPÍVAJÍCÍ

Cíle a očekávání současných adolescentů

Termín adolescence je odvozen od latinského adolescere (dorůstat, dospívat, mohutnět). Jako adolescenti se u nás většinou označují ti, kteří dospívají, a období adolescence se datuje mezi 15 a 20 (22) lety. Již asi 2000 let se říká, že současná mládež je horší než ta bývalá. Jak brozná je tedy ta současná?

Vzdělání a dobrá práce dominují

Vedle nutných kroků, které na cestě adolescentů do dospělosti určuje společnost, je jejich směřování ovlivněno také jejich subjektivními představami o budoucím životě. Objektivní danosti, konkrétní životní podmínky a deklarované možnosti se tu setkávají s osobními potřebami, motivy a přáními dospívajících. V roce 1994 provedla agentura Factum rozsáhlé šetření ve věkové skupině 15-24 let. Průzkum ukázal, že mezi nejbližšími životními cíli mladých lidí v České republice (v horizontu 3-5 let) dominují potřeba dosáhnout vzdělání (36 % dotázaných) a najít si dobrou práci (37 %). Mezi častěji uváděné blízké cíle patřilo i přání založit rodinu a mít děti (25 %), přání mít hodně peněz (12 %), dostat se na vysokou školu (11 %) a mít vlastní byt (10 %).

Výzkum důležitosti životních cílů a osobních perspektiv, který jsme provedli v rámci Euronet Pilot Study, nabídl detailnější výsledky. Podle předběžných očekávání a v souladu s výše uvedenými údaji z ankety se ukázalo, že vysokou důležitost přisoudili adolescenti obecným, všeobecně akceptovaným cílům a přáním, jako „být zdravý“, „získat dobré zaměstnání“, „dobré vzdělání“ či „mít děti“ viz graf).

Do skupiny nejdůležitějších cílů patřilo rovněž přání „být v dobrých vztazích s dobrými lidmi“ a perspektiva „převzít zodpovědnost a péči o rodiče“ - tedy cíle, které reflektují důležitost pozitivních sociálních vztahů. Relativně menší důležitost měly pro adolescenty cíle, které souvisejí s relaxací, příjemností a zábavou („volný čas s přáteli“, „příjemné prázdniny“, „hodně cestování“),

a také ty, které mohly někteří vnímat poněkud nadneseně („být užitečný pro svou vlast“), či ty, které nemusely mít jednoznačně pozitivní konotaci („mít hodně peněz“, „být důležitý ve své profesi“). Preference některých cílů byly odlišné vzhledem k pohlaví a věku adolescentů. Uzavření sňatku (či trvalý život s partnerem) bylo důležitější pro dívky, stejně jako cíl založit vlastní rodinu a obecnější přání mít dobré vztahy s druhými lidmi. Pro chlapce bylo důležitějším přáním získat hodně peněz a také přání stát se slavným.

Důraz na rodinu nezměněn

Mladší adolescenti (v průměru čtrnáctiletí) přikládali ve srovnání se staršími (v průměru šestnáctiletými) větší důležitost uzavření sňatku (či životu v trvalejším partnerském vztahu). Za důležitější cíl také považovali postarat se v budoucnu o rodiče, rovněž více zdůrazňovali význam dosažení dobrého vzdělání, profesní prestiže a užitečnosti pro vlast. Starší viděli ve srovnání s mladšími jako důležitější trávit příjemné prázdniny a volný čas se svými přáteli.

U některých z cílů měli respondenti uvést věk, ve kterém předpokládají, že je mohou dosáhnout. Pro uzavření sňatku či rozhodnutí pro trvalý život s partnerem to bylo v průměru 24 let, založení rodiny bylo datováno o dva roky později. Přibližně ve stejné době si adolescenti přáli získat dobré zaměstnání a hodně cestovat. Ve třiceti letech by mohli podle vlastního předpokladu zažívat pocit, že jsou důležití ve své profesi či užiteční pro vlast, okolo třicátého pátého roku by mohla přijít sláva...

I zde byly rozdíly mezi chlapci a děvčaty. Dívky by chtěly uzavřít sňatek v průměru asi o rok dřív než chlapci, zajímavé však je, že děti by chtěly mít ve srovnání s chlapci o několik měsíců později. Markantní rozdíl je v případě cíle „hodně cestovat“. Dívky tuto aktivitu plánovaly v průměru na věk okolo 23 let, chlapci na věk 26 a půl roku.

Protože jsme podobný průzkum životních plánů adolescentů provedli již v druhé polovině 80. let, nabízelo se srovnání výsledků obou výzkumů. Zde se ukázalo, že velký důraz na obecné (a v naší kultuře více méně univerzální) hodnoty, jako jsou zdraví, rodina a profese, se v podstatě ani vlivem nových společenských podmínek v 90. letech nezměnil. Rovněž rozdíly v přání obou pohlaví byly podobné - dívky více než chlapci zdůrazňovaly význam cílů orientovaných na budoucí partnerský a rodinný život, chlapci zase význam cílů souvisejících se společenskou prestiží a statusem.

Souvislosti

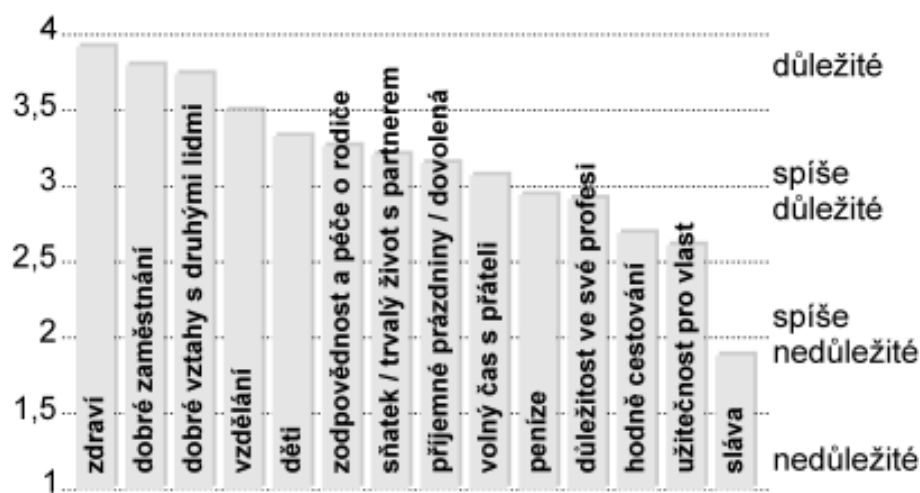
Adolescenti, kteří se cítili aktuálně spokojeni, kteří byli optimističtí a kteří cítili ve svých rodičích a sourozencích oporu při řešení osobních problémů a starostí, zdůrazňovali také význam dobrého partnerského svazku a vlastní budoucí rodiny ve větší míře než ti, kteří se cítili nespokojeni a kteří aktuální rodinné prostředí nevnímali jako dostatečně „azylové“ a pomáhající.

Do podobných souvislostí se dostalo i přání vyjadřující potřebu být prospěšný, užitečný a pomáhat druhým lidem. I toto přání se vázalo na pocit životní spokojenosti a optimismu a dobrou zkušenost s hledáním pomoci pro osobní problémy ve vlastní rodině. Navíc zde ještě platilo, že dospívající, kteří byli pasivnější a problémům se snažili spíše vyhýbat, než je řešit, přisuzovali vlastní užitečnosti a pomáhání druhým menší důležitost než ti, kterým aktuální situace při řešení obtížných situací vlastní nebyla.

Životní spokojenost však nesouvisí pouze s přáním mít partnerský vztah, rodinu a být užitečný. Souvisí také s přáním být úspěšný a mít společenskou prestiž. Znamená to, že adolescenti, kteří se cítí dobře a jsou spokojeni se svým životem, usilují do budoucna i o potvrzení vlastní sociální hodnoty a naopak - kdo se necítí dobře a kdo není příliš spokojen se svým životem, nepřikládá společenskému ocenění takový význam.

Petr Macek

(z knihy *Adolescence - psychologické a sociální charakteristiky dospívání*
Praha, Portál 1999)

OBĚŤ A NEBO SLUŽBA?

Může vedoucí oddílu vyhořet?

Bratr Oldřich je vůdce skautského oddílu na malém městě. Věnuje se mu s příkladnou péčí. Připravuje schůzky rádců i celého oddílu, plánuje výpravy, připravuje tábor a vede účetnictví střediska. Na okrese má navíc na starosti přípravu čekatelských kurzů. Službě skautského činovníka věnuje velké množství svého volného času, a tak není divu, že o něm jeho přátelé žertem říkají, že se oženil se skautingem. Poslední dobou se však s Oldřichem stala změna. Práce pro skauty jej již neplní uspokojením, nepřináší mu žádnou radost. Naopak, každá schůzka se pro něj stává traumatem a velkou zátěží. Zatímco dříve měl program připraven velice rychle, nyní mu příprava trvá neúměrně dlouho. Blížící se tábor jej pomalu a jistě začíná naplňovat děsem. Rád by se se svými potížemi někomu svěřil, ale nemá komu. K psychologovi nepůjde - není přece cvok, a navíc, kdyby se provalilo, že chodí k psychologovi, těžko by mu rodiče svěřili děti. Neustále si opakuje, že vše dělá pro ty kluky v oddíle a že se pro ně musí obětovat, nicméně jeho problémy stále narůstají. Přesto je úzkostlivě tají před ostatními činovníky - co by tomu řekli? Vždyť vůdce musí zvládnout všechno a - jak říkají někteří oldskauti - skauting je oběť a je třeba se obětovat.

Syndrom vyhoření

Oldřichovi se s největší pravděpodobností přihodilo to, čím jsou ohroženi všichni tzv. pomáhající profese. Odborně se takový stav nazývá Syndrom vyhoření. Pokud jsme zapálenými vedoucími, kteří většinu své energie věnují dětem v oddílech, může se snadno stát, že se vyčerpáme. Prostě a jednoduše - ten, kdo hoří, může vyhořet. Musíme si uvědomit, že i my sami máme nějaké potřeby, nějaké nároky a chceme-li opravdu dobře sloužit svým bližním, musíme se postarat o to, aby byly naplněny. Protože budeme-li vyčerpaní, bude naše služba nekvalitní.

Jak se syndrom vyhoření projevuje? Depresí, lhostejností, cynismem, ztrátou sebedůvěry, častými nemocemi a tělesnými potížemi. Rozhodně to není obyčejná únava. Tento stav nějak souvisí s otázkou smyslu vlastní práce.

A co k němu vede? Může to být například ztráta ideálů. Je to něco podobného, jako když do manželství vstupujeme s velkými očekáváními, která s sebou nese stav zamilovanosti. Jenže realita manželského života je jiná. Partneři se musí vyrovnávat se vzájemnými neshodami, zklamáními a následným vytržlivěním. Pro někoho je takové zklamání neúnosné a takové manželství pro něj ztrácí smysl. Podobně se může stát, že počáteční nadšení vedoucího oddílu opadne - věci jsou daleko těžší, než se zpočátku zdálo, že děti jsou banda nevděčných nezdvoračků... že kdybych to býval byl věděl, tak jsem se do toho nepouštěl.

Další cesta, která vede k vyhoření se jmenuje workholismus - závislost na práci. Jste nervózní, když nemůžete být během týdne s oddílem, který máte na starosti? Narušuje vedení oddílu vaše partnerské vztahy? Přišli jste kvůli vedení oddílu o všechny své bývalé koníčky? Pokud na takovéto a podobné otázky vaše odpověď zní „ano“, pak přemýšlejte nad tím, zda by vám neprospělo práci s oddílem omezit.

Třetí cesta k vyhoření se jmenuje „Teror příležitostí“. Vedoucímu, který je takto postižen, roste práce pod rukama ne proto, že by tak pomalu ubývala, ale proto, že každý úkol v sobě nese několik dalších, které představují lákavé příležitosti, jak na výchozí úkol navázat. To máte tak - připravíte skvělý čekatelský kurz, na něj je třeba navázat vůdčov-

I dobrý vůdce či vůdkyně potřebují občas „vysadit“

ským, s tím souvisí vůdčovský lesní kurz, rádcovský kurz... bylo by jistě škoda šancí nevyužít. Jenže mnoho rozpracovaných projektů odčerpává mnoho energie, a pokud rozumně ze svých aktivit nesevíte, jste už jenom krůček od vyhoření.

Jak se vyhoření bránit?

Nejjednodušší je ukáznit se a dobře si zorganizovat svůj čas. Bylo by zde možno jistě vypsat různé způsoby, ale asi nejlépe vše ilustruje následující příběh:

Jednoho dne odborník na hospodaření s časem hovořil před skupinou obchodních studentů, a aby vypíchl svou myšlenku, použil ilustrativní příklad, na který oni studenti nikdy nezapomenou. Když tak stál před skupinou těch výjimečných lamačů rekordů, řekl: „OK, je čas na kvíz,“ a vytáhl pětilitrovou zavařovací sklenici se širokým hrdlem a postavil ji před ně na stůl. Pak vyhrabal ještě asi deset kamenů velikosti pěsti a pečlivě je jeden po druhém naskládal do sklenice. Když byla sklenice plná až po hrdlo a žádný kámen se do ní již nevešel, zeptal se: „Je ta sklenice plná?“ a každý v třídě zvolal: „Ano.“

Expert na hospodaření s časem opáčil: „Skutečně?“ a sáhl pod stůl a vytáhl sáček šterku, který nasypal do sklenice a pořádně s ní zatřepal. Šterk se propadl do mezer mezi kameny. Zeptal se znova: „Je ta sklenice plná?“

Tentokrát třída pochopila a jeden řekl: „Pravděpodobně ne.“

„Správně,“ odpověděl a zpoza stolu vzal sáček s pískem a vsypal ho do mezer mezi šterkem a kameny. Opět se zeptal: „Je ta sklenice plná?“

„Ne,“ zařvala třída.

„Správně,“ odpověděl a vytáhl džbán vody a naplnil jí sklenici až po okraj.

Pak se podíval na třídu a zeptal se: „Co jste si z toho, co jsem předvedl, vzali za poučení?“

Jeden snaživce zvedl ruku a povídá: „To, že bez ohledu na to, jak plný je váš program, když se snažíte skutečně pořádně, vždy se tam vejdu ještě nějaké věci!“

„Ne,“ řekl přednášející, „to není pointa. Pravda, kterou nás tato ilustrace učí, je ta, že pokud nedáme do sklenice velké kameny napřed, už je tam nedostaneme nikdy. Co jsou ty velké kameny našeho života? Čas, který trávíme se svými milovanými, naše sny, smysluplné aktivity, učení či vedení druhých. Pamatujme, abychom dali dovnitř nejprve tyto důležité kameny, jinak je tam už nedáme nikdy.“

A tak, až dnes večer nebo zítra ráno budete přemýšlet o tomto krátkém příběhu, zeptejte se sami sebe: „Co je těmi ‚velkými kameny‘?“

Tedy, abychom naše povídání o nebezpečí vyhoření nějak uzavřeli - i vedoucí oddílu by měl myslet sám na sebe. Na vztahy s nejbližšími, na smysluplný odpočinek. Protože vyčerpaný vůdce či vůdkyně je dětem podobně nebezpečný, jako vyčerpaný řidič za volantem.

Marek (foto A. Cuhrová)
podle Kopřiva K.: *Lidský vztah jako součást profese*, Praha, Portál 1997

PŘEDSNĚMOVÁ DISKUZE nabírá na obrátkách!

Mimořádný sněm Junáka ano či ne?

Jsou naše problémy tak závažné?

V poslední době rozvířily hladinu ve skautském hnutí dvě události, které již rozmýšlely rozsáhlou diskuzi:

1. oznámení vzniku nové skautské organizace (Skaut-český skauting ABS, výzva z 13. února 2000)
2. abdikace sestry starostky a dalších 4 členů ÚRJ (únor 2000)

Ústřední rada Junáka na to reagovala svým stanoviskem z 12. února 2000, kterým vyzývá k širokému dialogu a svolává své setkání s předsedy, místopředsedy a zpravodaji DK a CHK ORJ, jež se konalo v Olomouci 9. 4. 2000. Do tohoto data se s největší pravděpodobností všichni dospělí Junáka také seznámí i s dalším - březnovým - prohlášením ÚRJ k současné situaci v Junáku.

K situaci se již řadu týdnů vyjadřují jednotlivci i různé organizační jednotky Junáka (za únor a březen 2000 jsme zaznamenali např. stanovisko vzešlé z mimořádného srazu kapitánů a kapitánek vodních skautů, vyjádření br. Miloše Zapletal - Zeta, rezignační dopisy 4 členů ÚRJ, Ostravskou výzvu - ORJ Ostrava a další příspěvky jsou jistě na cestě).

Situace se promítla také do programu Ústřední lesní školy, která formulovala řadu závažných problémů a námětů k řešení, jako např.:

- Rozpadne se naše hnutí nebo vydržíme spolu?
- Jak pokračovat?
- Proč k současnému stavu došlo?
- Mohou v hnutí koexistovat různé názorové proudy?
- Jaké jsou vztahy v ÚRJ?
- Jaký je podíl ÚRJ na vzniku současné situace?
- Jaké jsou zkušenosti se současnou strukturou ústředních orgánů (varianta X oproti Y)?
- ČRD - je problémem členství v ní nebo nedostatečná informovanost v hnutí?
- Je třeba provést analýzu současného stavu hnutí.

Celý soubor témat byl uveřejněn v březnovém čísle Skautingu.

Fakticky tak byla naplno zahájena předsněmová diskuze.

Na výzvu ÚLŠ, vstřícně přijatou šéfredaktorem Skautingu br. Markem Bárto, vzniká při redakci časopisu pracovní skupina ke shromažďování, zpracování, archivaci a prezentaci diskuzních příspěvků do předsněmové diskuse. Tato skupina je zatím složena ze šesti dobrovolníků, je stále otevřená a uvítala by také účast z řad dívčího kmene.

Začneme sami u sebe

Pro začátek navrhuje, aby si každý dospělý člen a každá dospělá členka Junáka položili několik otázek:

- Jsou zmiňované problémy i mémi problémy?
- Jsou všechny zmiňované problémy skutečně tak nesnadno řešitelné, jak se to nyní zdá, nebo se nám do řešení třeba jen „nechce“?
- Je řešením mimořádný sněm - nebudeme spěchat s přípravou, v časovém stresu (nebudeme málo času na oslovení skautských osobností...)?
- Není rozumnější hledat styčné body, naslouchat zúčastněným stranám a hledat rozumná řešení (vždyť do řádného sněmu již zase tolik času nezbyvá)?
- Co chci a můžu pro vyřešení problémů udělat já?
- Mám vždy důvěryhodné informace a ověřené argumenty, nebo mi někdy jako podklad stačí zprávy agentury JPP - „jedna paní povídala“?
- Jaké vidím další „nazrálé“ otázky a problémy...

Zkusme si na tyto i další otázky nejprve odpovědět z pohledu svého zařazení v Junáku a ze své situace. V druhém kroku si připomeňme zejména 1., 4., 5. a 10. bod našeho zákona i základní principy demokratické diskuse, tj. - věcnost, slušnost, toleranci. S vědomím toho, že nakonec se vždy veřejně projeví to, co je „neseno“ v Pravdě a Lásce, se zapojme do předsněmové debaty.

A ještě jedna otázka: to máme všichni diskutovat o všem? Jistě nemusíme - ale zřejmě je třeba „nastartovat“ upřímnou a otevřenou výměnu názorů od úrovně oddílů směrem vzhůru až k ÚRJ a naopak. Nebo je možné bez takového postupu „přežít rok 2000“?

Zahájení činnosti skupiny

Na výzvu, kterou redaktor Skautingu br. Marek Bárta po elektronické poště vyslal dne 28. 2. 2000, doposud dobrovolně nabídlo svoji soustavnější pomoc 5 bratrů: Pavel Dazule Drábek - str. 710.01 Kateřinice, Vladislav Kamzík Jech - str. 002.38 Praha, Václav Bobr Obadálek - PRJ, Pavel Kočkodan Široký - BRJ, ELŠ a Jiří Rolf Večeřa - ELŠ, Havlíčkův Brod.

Diskuzní příspěvky

Skupina bude shromažďovat diskuzní příspěvky ze všech dostupných zdrojů (v redakci Skautingu jsme uvítali ochotu br. M. Bárty), dále svá

stanoviska vydává samotná ÚRJ, běží skautská internetová konference apod.); dodání příspěvků přímo diskuzní skupině sice nebude mít tak rychlou odezvu jako má skautská internetová konference, ale na druhé straně může znamenat přímý vstup do archivu.

Vzhledem k předpokládanému objemu práce bychom proto velmi uvítali příspěvky v elektronické podobě na internetovou adresu:

vjeh.kamzik@volny.cz (nebo též na poštovní adresu: Redakce Na dobré stopě, Vladislav Jech, Zelenečská 34, 149 00 Praha 9).

Dodané příspěvky budou postupně archivovány na elektronickém médiu, tříděny podle dotčených okruhů, zpracovávány a průběžně zveřejňovány ve Skautingu, případně Na dobré stopě.

Diskuzní okruhy

Doufáme, že bude možné problémy rozčlenit do určitých okruhů. U každého z okruhů se pokusíme zachytit stav, soustředit získané zkušenosti a zachytit současný stav i výhledy do budoucna.

Tento „proces“ již má a bude jistě dál mít celou řadu období resp. úseků - období předsněmové diskuse, dobu konání sněmu; souběžně musí pracovat ÚRJ a jeho orgány, život přinese další poznatky v LŠ, Svojsíkův oddíl nabízí svá hlediska, atd. Nezapomínejme však, že samotnou diskuzí lze úplně vyřešit pouze některé problémy. Doufejme, že převládne snaha napomoci další životaschopnosti Junáka. V oprávněných sporných případech bychom dokonce měli počítat i s potřebou provedení profesionálních (sociologických) studií.

Z prvotního „rozjezdu“ předsněmové diskuse jsme se pokusili formulovat 7 hlavních okruhů (jsou to vlastně obdobné problémy nebo procesy jako u jiných neziskových organizací: souhrnné otázky, výchova, personál, organizace, ekonomika, vnější vztahy, tisk). U každého okruhu jsme se pokusili uvést výčet často diskutovaných problémů. Již z prvního pohledu je zřejmé, že nejsou zcela vyvážené - uvítáme proto doplnění a upřesnění tohoto seznamu.

1. Souhrnné otázky

- jak pokračovat dál v současné situaci - vyčkat do řádného sněmu, svolat mimořádný sněm, případně vytvořit „úřednickou vládu“?
- proč k současnému stavu došlo?
- co a proč se přihodilo v ÚRJ?
- souvisí odstoupení některých členů ÚRJ se vznikem nové skautské organizace?
- jaký je současný stav hnutí (podobná analýza, jako L. Nagy provedl pro WOSM)?
- platí dosud Strategie Junáka do r. 2005 nebo vyžaduje revizi?

...je třeba „nastartovat“
upřímnou a otevřenou
výměnu názorů...

2. Výchova (cíle, metody, priority, od včlat až po instruktorské lesní školy...)

- které cíle a metody jsou v Junáku společným, bezvýhradně dodržovaným základem, co patří do oblasti doporučeného, co závisí na jednotlivci?
- koexistence více názorových proudů v hnutí
- nové znění slibu a zkušenosti s ním
- dodržování skautského zákona, vztah k tradicím, k symbolice
- integrace nových postupů duchovní výchovy
- výklad a naplňování slibu a zákona v návaznosti na možné dvojí členství
- koedukace a spolupráce DK a CHK při práci oddílů i při vzdělávání činovníků a činovnic
- nové kroje
- řád pro vzdělávání činovníků a činovnic Junáka
- integrace nových pedagogických postupů a zkušeností jiných hnutí
- spolupráce hnutí s kmenem OS, SO apod.
- vyhodnocení vývoje Junáka v období 1989-1999
- vypořádání s vlastní minulostí

3. Personální zajištění (získávání členů i činovníků, motivace, kvalifikace, výběr činovníků...)

- příčiny snižování členské základny
- úroveň činovníckého sboru
- výběr skautských osobností do ÚRJ (komunikativnost, týmová práce, koncepčnost) - psychotesty

4. Organizační zajištění (organizační struktura, předpisy, komunikace, distribuce informací...)

- jaký je podíl ÚRJ na vzniku současné situace?
- uplatnění skautských principů v přípravě skautských předpisů
- jsou naše řády smysluplné a odpovídají potřebám organizace našeho typu?

- je množství naší administrativy přiměřené?
- některá pravidla nejsou v praxi pro obtížnou nerealizovatelnost či nekázeň dodržována
- uplatnění menšinových názorů
- možnost využívání konsenzuálního principu při rozhodování v kontrastu s většinovým
- komunikace ÚRJ s hnutím - je hnutí dostatečně informováno o jeho činnosti a záměrech?
- struktura ústředních orgánů - varianta X oproti Y - úprava stanov?
- kompetence ÚLŠ
- náplň činnosti VOJ (oblasti, kraje) a míra jejich autonomie vůči ÚRJ, ČRDM...
- postavení duchovních rádců (jak např. sledují vliv na netradiční duchovní směry aj.)
- možnost přetvoření Odboru duchovní výchovy např. na „Ekumenickou skautskou radu“
- členství ve více skautských organizacích
- úprava volebního řádu (maximální délka funkčního období, zastoupení krajů v ÚRJ...)
- řízení zaměstnanců a kanceláře ÚRJ a pracovníků ÚRJ
- dostupnost registračních dat
- širší využívání internetu

5. Ekonomické zajištění (získávání prostředků, nezávislost organizace...)

- průhlednost a spravedlnost rozdělování dotací
 - vytvoření Skautské nadace
 - profesionální fund-raising v Junáku
 - využíváme prostředky vždy účelně?
 - lze oddělit výchovnou činnost od hospodářsko-správní (dřívější Sdružení přátel Junáka)?
- ## 6. Vnější vztahy (zahraniční skautské i neskautské organizace, orgány státní správy a samosprávy, ČRDM...)
- význam rozvíjení vnějších vztahů
 - cíle, přínosy a zápory zapojení Junáka do „střešních“ organizací
 - musíme být členy „střešní“ organizace?

- způsob zapojení a možnosti uplatnění vlivu Junáka na rozhodování „střešní“ organizace
 - v čem tkví „problém ČRDM“?
 - byl postup ÚRJ při vstupu do ČRDM oprávněný?
 - postoj k dalším skautským organizacím?
 - obraz Junáka v očích veřejnosti
- ## 7. Skautský tisk a publicistika (časopisy, ediční plány, TDC...)
- povinný (40 %) odběr časopisů
 - úroveň práce a řízení TDC
 - příčiny nevyrovnaného zájmu hnutí o skautské časopisy
- ## 8. Další náměty
- ???

Čím to všechno skončí?

Skupina se připravuje na shromáždění, vyhodnocování a archivaci dostupných diskuzních příspěvků. Členové hnutí budou s postupem prací průběžně seznamováni. Finální výsledky práce skupiny navrhujeme ve dvou podobách:

- úplný soubor všech došlých diskuzních příspěvků (aby si všichni členové Junáka - nejen delegáti sněmu - mohli kdykoliv ověřit, že se nic neztratilo a nezapadlo)

- shrnutí výsledků diskuze jako pokladu jednáni sněmu, ÚRJ a dalších orgánů Junáka

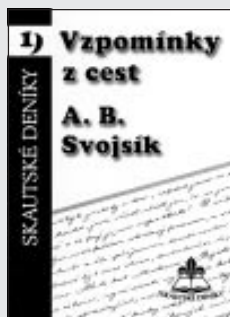
Pro tento účel skupina navrhuje archivovat příspěvky na dvou nezávislých místech, spolu s uvedením autorů, nejen do příštího sněmu, ale nejméně až do zasedání sněmu přespříštího.

Praha-Brno, březen 2000 (Dle dostupných podkladů a námětů dosavadních členů skupiny sestavili: Kočkodan, Kamzík a Rolf)

5 knih za cenu čtyř !!

Deník Jaroslava Foglara zdarma!!

Pokud si objednáte první čtyři svazky z edice Skautské deníky v celkové ceně 180 Kč, dostanete pátý svazek deník Jaroslava Foglara – Tábor Svazu Třinácti zdarma

A. B. Svojsík
Vzpomínky z cest

J. Wolker
Těm, kterým patří

J. Zábřana
Náruč plná věsu

H. Vecková
Moje Jamboree

J. Foglar
Tábor Svazu Třinácti

Objednávky přijímá distribuční oddělení Tiskového a distribučního centra Junáka, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1
tel: 02/ 24 102 415, fax: 02/ 24 102 399, e-mail: tdc@junak.cz

SKAUTSKÁ CENTRA ve světě

Baví vás cestování? Lákájí vás dálky, nebo rádi potkáváte nové lidi a poznáváte jejich odlišnou kulturu a přístup k životu?

Posláním světových skautských organizací je rozvoj osobnosti všech mladých lidí. Cestování a poznávání cizích kultur je považováno za jednu z možných cest, jak tohoto rozvoje dosáhnout. A co se světových skautských organizací týká, je to jedna z těch nejdůležitějších cest. Proto WAGGGS i WOSM podporují mezinárodní skautské výměny, poznávání, pořádání různých akcí (např. Jamboree, Moot) a seminářů. Patří sem i provoz mezinárodních skautských center.

WOSM má takovéto skautské centrum jedno, v Kanderstegu ve Švýcarsku, WAGGGS má hned čtyři po celém světě. Každé světové skautské centrum má svůj tým, který se stará o každodenní provoz a zajišťuje, aby bylo o skauty a skautky, kteří přijedou na návštěvu, dobře postaráno. Všechna centra nabízejí zajímavý program, založený jednak na tradičních skautských aktivitách (pobyt v přírodě a její ochrana, táboření...), ale také na poznávání země, ve které se centrum nachází, a na spolupráci a společných aktivitách s ostatními skautskými hosty. Aby byla atmosféra na těchto světových základnách vskutku mezinárodní, nabízí každé centrum cizím skautům a skautkám (resp. roverům a rangers) možnost zapojit se do práce v týmu dobrovolníků, kteří pečují o program a aktivity pro hosty, nebo se starají o běžné úkoly, jako je třeba úklid, práce v kuchyni, a podobně. Ze zahraničních materiálů jsme vybrali krátké povídky o každém centru. Další informace o místním programu či dobrovolné práci můžete získat i na jejich kontaktních adresách.

WAGGGS

Our Chalet

Chata „Our Chalet“ leží v údolí zaklíněném mezi vysoké alpské vrcholky v bernské oblasti (Bernese Oberland) ve Švýcarsku. Byla WAGGGSu věnována paní Helen Storrow v roce 1932, aby přivedla dohromady lidi různých národností a pomohla jim pěstovat přátelství a porozumění v nádherném horském prostředí.

Adresa: Our Chalet, CH 3715 Adelboden Switzerland, e-mail: info@ourchalet.ch
web: <http://www.ourchalet.ch/>

Our Cabaa

Sen o vytvoření světového skautského centra na západní polokouli se zrodil v roce 1946 v průběhu vzdělávací akce na Kubě. Uvažovalo se, že by základna mohla být postavena na Kubě, v Panamě nebo v USA, ale nakonec bylo po pečlivém výběru rozhodnuto, že bude stát v Mexiku. „Our Cabana“ byla otevřena v červenci 1957, během léta pak byla na melodii tradiční španělské narozeninové písně napsána její hymna. Letos se „Our Cabana“ těší na příliv návštěvníků ze světového roverského Mootu.

Kandersteg slouží skautům i v zimě

Adresa: AP 4-406, Cuernavaca 62431, Morellos Mexico, e-mail: cabana@infosel.net.mx

Pax Lodge

„Pax Lodge“, neboli česky „chata míru“, je místem pro mezinárodní setkávání všech členek WAGGGS, které se nachází v severním Londýně. Probíhají tu nejrůznější vzdělávací aktivity (např. mezinárodní lesní školy a tréninkové kurzy, setkání přátel Pax Lodge), ale také setkání, která se zabývají tím, jak skauting může přispět k rozvoji míru na světě.

Adresa: Pax Lodge, Olave Centre
12c Lyndhurst Road, London, NW3 5PQ, UK
e-mail: staff@paxlodge.org
web: <http://www.paxlodge.org/>

Sangam

„Sangam“ je nejmladším ze čtyř center dívčí světové skautské organizace. Slovo „sangam“ pochází ze sanskrtu a znamená „sejít se spolu“ - a tak od roku 1966 toto mezinárodní centrum nabízí bezpečné a příjemné místo, kde se mohou mladí lidé spolu sejít a sdílet své zkušenosti, kulturní zvyky a tradice svých zemí. Posláním Sangamu je „zajistit dívkám a ženám výjimečné mezinárodní příležitosti k sebevzdělání a osobnímu rozvoji v multikulturním prostředí“.

Adresa: Sangam, Alandi Rd., Yerawada
Pune 411 006, India
e-mail: sangamwaggs@vsnl.com
web: <http://sangam.tajmahal.net/>

WOSM

Kandersteg International Scout Centre

Kandersteg je malá vesnička, která se nalézá v srdci švýcarských Alp, asi 65 km od Bernu. V roce 1923 zde byla zakoupena pro světové skautské hnutí chata, která dříve sloužila jako ubytovna železničních dělníků.

Nynější skautské centrum se rozkládá na 17 hektarech a kromě původní chaty zahrnuje i dvě tábořiště a věž, takže celková kapacita uby-

tovaných může být až 1 400 skautů a skauetek najednou. V průběhu roku Kandersteg navštíví kolem 9 000 mladých lidí z více než 25 různých zemí, takže se centru také říká „stálé mini-jamboree“. Proběhly tu již tři roverské Mooty (poslední v roce 1992) a mezinárodní tábor Kristal '79, který byl jedním z náhradních táborů po zrušeném Jamboree.

V mezinárodním dobrovolném týmu v Kanderstegu už pracovali dva čeští skauti a další tam právě začal svou tříměsíční sezónu. Pokud i vás zaujala možnost se sem „pracovně“ podívat, zařadte se v příručce „European Scout Voluntary Programme“, kterou prodává i TDC.

Adresa: KISC, CH 3718 Kandersteg, Switzerland
e-mail: reception@kandersteg.scout.org
web: <http://www.kisc.ch/>

Informační elektronická konference zahraniči-info

Každého, kdo má zájem o informace o mezinárodních akcích, spolupráci se zahraničními skauty a skautkami, různých kurzech a seminářích v zahraničí a o činnosti zahraničních odborů, bych rád upozornil na provoz elektronické konference zahraniči-info@junak.cz. Pokud se budete chtít do této konference přihlásit, postupujte, prosím, takto: Pošlete e-mail na adresu zahraniči-info-request@junak.cz a do těla zprávy uveďte text: join zahraniči-info vase@emailova.adresa. Parametr vase@emailova.adresa nahradte vaší opravdovou e-mailovou adresou. Další instrukce vám pošle program našeho listservu.

Jožua

Banánový ples

Skauting a společenská zábava

Co má tančení společného se skautingem? Ale můžeme si položit i jiné otázky. Stává se vám, že přemýšlíte o tom, že si v době plesové sezóny ani pořádně nezatančujete? Vadí vám zakouřený vzduch, málo prostoru na parketu, dlouhé a časté přestávky, vysoké vstupné a drabé občerstvení? To jsou právě ty důvody, které nás vedly k tomu, abychom před čtyřmi lety uspořádali první banánový ples.

Pochybovači, které tento úvod nepřesvědčil o tom, že skautský ples patří do roverského a old-skautského programu, by neměli přehlédnout jeho výchovný dopad. Rozvíjení pohybového, výtvarného a estetického cítění, prohlubování organizačních zkušeností. A hlavně služba svým vrstevníkům, mnohdy jako odměna za jejich přínos výchově v Junáku.

Na počátku byla představa přiblížit Banánový ples co nejvíce ideálu plesů, na které bychom rádi chodili tančit, ale které nikdo nepořádal. Rozhodli jsme se uspořádat takový ples pro sebe. Skutečnost však byla nakonec poněkud jiná. Ples se pro nás stal více službou než zábavou, ale odměnou za všechno úsilí jsou spokojené tváře po jeho skončení a opakované dotazy, kdy a kde bude ten další.

Jelikož jsme ples letos dělali již popáté, chtěli bychom se s vámi podělit o pár zkušeností a nápadů, které jsme v minulých letech získali.

Stanovili jsme si tyto cíle:

- dobrý taneční prožitek
 - zajímavý program
 - stmelení RS kmene
 - přátelské setkání skautů ze všech končin republiky (ne banánové)
 - proces učení se novým věcem a postupům při přípravě
 - prezentovat středisko a kmen
- Snažíme se odlišit tým, že dáváme plesu další rozměr. Ples má své jednotící téma, svou koncepci, která se promítá v programu i ve výzdobě. Výraznou a často odvážnou výzdobou se snažíme změnit obvykle neosobní atmosféru sálu i předstáří.

Propagace - plesu se zúčastnilo přes tři sta skautů a skautek, převážně členů RS. Při pořádání akce této velikosti považujeme za nezbytnou dostatečně včasnou a cílenou „reklamu“, aby terdostatečně včasní akce byl v povědomí a „díářích“ skautské i neskautské veřejnosti. K propagaci používáme všech dostupných informačních kanálů směřujících k cílové skupině, včetně internetu, osobních kontaktů, propagaci na velkých roverských akcích. Se stoupající četností úspěšných opakování plesů se čas nutný k propagování akce snižuje - i zde se uplatňuje vliv tradice.

Tým - každoročním opakováním se práce v týmu na přípravě plesu stala rutinou. Ve snaze podpořit další rozvoj schopností našich RS, obměňujeme funkce i členy týmu tak, aby si vyzkoušeli či se naučili něco nového, co třeba nikdy předtím nedělali.

Tombola - je tradiční součástí každého pořádného plesu. Jak ale zajistit, aby se losování, vyhlášení a předávání cen nestalo nezajímavým a nudným bodem programu? Vyzkoušeli jsme mnoho způsobů. Neoptimálnější variantou se nám jeví tato: po ukončení prodeje vylosuje většinu cen nějaký významný host mimo program plesu a čísla jsou přímo umístěna na stoleček s cenami. O celém dění informují konferenciéři, kteří osloví hosty plesu, aby si své výhry vyzvedli. V programu je zařazeno pouze losování hlavních cen - opět významným hostem. Hlavními cenami letos byly: exkluzivní večere s prezidentem RBR, jeho busta - nádherné umělecké dílo, nebo neméně krásná socha tučňáka.

„Kiksy“ - Často platí, že čím „vychytanější“ program, tím jsou větší nároky na technické zázemí a organizaci a tím je větší pravděpodobnost toho, že „něco nehraje, hraje něco úplně jiného, popřípadě hraje jinak než má“ - například příliš potichu. Je tedy dobré se detailně seznámit s podmínkami a stavem vybavení v místě, kde bude akce probíhat (zvuková aparatura, ovládání světel, atd.) a jmenovitě určit a vyškolit jejich obsluhu.

To je jen pár vybraných střípků z celkové mozaiky půlročních příprav. Co říci závěrem? Pokud jste na banánovém plese nebyli, o hodně jste tím přišli. Tak nepropáste příští. Těšíme se na vás. A pokud byste chtěli uspořádat něco podobného u vás, rádi vám poskytneme další informace. (petra.glozlova@volny.cz).

Petra Glozlová - Štěně
Josef Výprachtický - Jose2 (t.č. prezident RBR)

V programu plesu je zařazeno losování hlavních cen tomboly významným hostem. Soutěžní otázka: poznáte ho?*

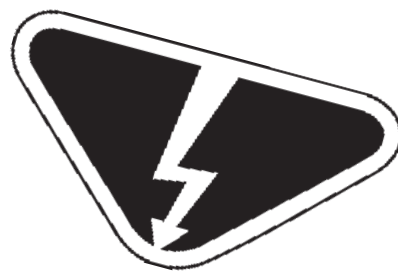

RBR - Roverská Banánová Republika je pražský roverský kmen založený v roce 1993. Má přibližně čtyřicet aktivních členů rozdělených do tří věkových skupin - Mladší, B2, BananOS. Více než 2/3 roverů a rangers se podílí na vedení oddílů na středisku a zastávají střediskové funkce.

* Napište do redakce Skautingu. Tři výlosované výherce odmění prezident RBR čestným banánem - odměna bude k vyzvednutí po tel. dohodě v redakci.

PODNÁJEM U PIONÝRŮ

V klubovně 5. oddílu skautů a 2. oddílu skautek

5 & 2

Spáleniště po bývalé skautské klubovně nedaleko břehu příbramského rybníka - koupaliště již dávno zarostlo travou. Ale skauti se v jeho těsné blízkosti scházejí dodnes. V klubovně, která patří někomu jinému.

Příbramský Blesk byl v roce 1968 prvním skautským oddílem, který si postavil vlastní klubovnu. Na své náklady ji nechal postavit tehdejší vůdce oddílu bratr Jaroslav Kresl - Grizzly (otec současného vůdce bratra Kerryho). Když musel Junák ukončit svoji činnost, všechny majetek pořízený za státní dotace se musel odevzdat. Klubovna Blesku však mezi něj nepatřila. A tak jednoho dne „náhodou“ vyhořela a hasiči měli cvičení (přý ji tehdy požárníci zapálili na příkaz shora). Protože však bylo potřeba se starat o děti, byla postavena v těsném sousedství spáleniště klubovna nová. Jenže - pro pionýry.

Dnes se tedy Blesk schází v klubovně, kterou má zdarma pronajatou od Pionýra (kupodivu, pionýři se zde nescházejí), s tím, že bude hradit veškeré opravy a náklady na elektřinu. Drobné opravy a výzdobu si dělají pod Kerryho vedením kluci sami a postupně ji zvelebují. Z větších pra-

cí - s přispěním sponzora, kterým je jeden z rodičů, se podařilo opravit střechu a udělat nové okapy. Do budoucna plánují také zavedení vody. Zatím jim elán poněkud kazí různí nenechavci, kteří se do klubovny vloupávají. A tak se podařilo alespoň některá okna zajistit mřížemi.

Většina úprav klubovny je dílem členů oddílu. Vůdce Kerry klukům, je-li potřeba, rád poradí, ale jejich fantazii meze neklade.

Udělejte si také

Jednak si můžete tak, jako to dělají oni, vyzdobit klubovnu památkami na etapové hry z jednotlivých táborů. V praxi však asi mnohem více využijete jednoduchou pomůcku k učení rozpoznávání dřev různých dřevin. Seženete větve různých stromů o průměru 8-10 cm a nařežete z nich koláče silné cca 2 cm. Ty nalakujete a připevníte na prkénko či prkénka a pečlivě každý vzorek popíšete. Prkénka se vzorky dřevin můžete pověsit na zeď klubovny.

text a foto Marek

Stalo se

● **S historií dívčího** skautingu se mohli seznámit chodci v průchodu metra na Palackého náměstí v Praze. Výstavu před letošním Dnem sesterství připravil 33. přístav vodních skautů Zlatá kotva z Prahy 7 převážně z materiálů sestry čestné náčelní Vlasty Mackové. Výstava mapovala cesty našeho dívčího skautingu od roku 1915 až po současnost.

● **Na začátku března** proběhl v mezinárodním skautském centru Kandersteg seminář Evropského regionu WOSM o řízení národních skautských organizací. Cílem semináře byla výměna zkušeností s různými způsoby řízení organizací – jak řízení v různých zemích opravdu funguje a co by bylo možno a záhodno změnit a zlepšit. Zaznělo mnoho podnětných názorů o poslání skautingu a jeho naplňování, o kvalitě, kterou skauting svému okolí nabízí, a tom, jak ze strany organizace zajistit co nejlepší služby členům hnutí. Evropský region WOSM se tímto způsobem snaží pomoci svým členským organizacím, aby pracovaly co nejefektivněji a nejkvalitněji, a evropský skauting tak co nejlépe pomáhal naplňovat své poslání – osobní rozvoj všech mladých lidí.

Jouza

● **Skautské shromáždění** Jihomoravské oblasti T.G. Masaryka se sešlo 4. března ke vzpomínce na 150. výročí narození našeho prvního prezidenta. Oslavu zahájila skautská kapela z Hradce Králové koncertem u pomníku TGM. Potom městem k pomníku

prošel tisícíhlavý průvod krojovaných skautů a skauetek za doprovodu skautské hudby z Blanska. S činovníky oblastí a předsedy ORJ šla v čele také sestra náčelní Hanka Vogeltanzová. U pomníku se potom konala vzpomínková slavnost za řízení předsedy hodonínské ORJ bratra Zdražily.

Jenda Stöbr

● **Společně** s Masarykovským demokratickým hnutím položila 7. března sestra místostarostka Káča kytici Junáka na hrob našeho prvního prezidenta.

● **Vzpomínková akce** k 52. výročí úmrtí Jana Masaryka se konala 10. března 2000 na Ministerstvu zahraničních věcí. Na místo, kde zemřel, položili květiny současný ministr zahraničí Jan Kavan, bývalý starosta Junáka bratr Antonín Sum, čestná starostka sestra Dagmar Burešová a bratr arcibiskup Karel Očenášek. Pak následovala vzpomínka na Jana Masaryka, jeho přínos české diplomacii a čestné jmenování vyslancem těch pracovníků ministerstva zahraničí, kteří byli po únorovém převratu pro své přesvědčení dlouhodobě vězněni či donuceni k emigraci. Čestné jmenování převzal i bratr Antonín Sum, který se letos dožil 81 let a který organizátorům akce, Janu Kavanovi a Diplomacické akademii, za všechny přítomné poděkoval.

Iva Macková

● **Netradiční disciplíny** (na obrázku soutěž Rozhledna roku 2000) byly součástí střediskového plesu jabloneckého střediska

Watakí, který se konal v sobotu 11. března v areálu Výstaviště. K tanci účastníkům, kteří se sjeli z Prahy, Ústí nad Labem, Poděbrad, Lysé nad Labem, Nymburka, Liberce a dalších míst, hrála skupina Kaleidoskop pod vedením Dušana Žanty.

Marcel Štěpánek - Fox

● **Dne 25. března** v 15 hodin se slavnostně otevřely brány Městské knihovny ve Varnsdorfu a skauti ze střediska Lužan Varnsdorf přivítali dav dětí, rodičů a také zástupce Města Varnsdorf. Příchozí čekalo příjemné prostředí plné obrázků a psaných úvah vystavených na připravených panelech, ale i vyložených na stolcích, bohaté občerstvení (skautky se předvedly) a pěkná komorní hudba skupiny Novus z Umělecké školy z Rumburku. Po přivítání, při kterém se zdůraznila důležitost této výstavy, která je dílem dětí a kde vyjadřují své názory a svůj pohled na nejbližší okolí, následovalo poděkování organizátorům (středisku Lužan a Městské knihovně), poslech krásné hudby a hlavně vyhlášení výsledků soutěže. Ta byla rozdělena na dva obory, výtvarný a literární. Celkem se sešlo 15 prací literárních a 44 prací výtvarných nejen z Varnsdorfu, ale i z Rumburku, Prahy, Lomnice n. Popel-

kou a Frýdku Místku, takže bylo co prohlížet.

Jiřina Bejrová

● **Padesátiny letos oslaví** mezinárodní hymna skauetek, která byla přijata 13. Světovou konferencí v roce 1950 v Oxfordu. Hudba byla převzata se souhlasem finského hudebního skladatele Sibelia (na obrázku je jeho pomník v Helsinkách) z jeho pochodu opus 91 b, který byl

původně složen pro jeden z nejstarších skautských spolků ve Finsku. Anglický text složil Gavin Ewart, francouzský Francine Cockenpot a český překlad pořídil Břetislav Hodek.

Yankee

Scout Duck

Ústřední rada začal dbát na podrobné informování skautského lidu. Po Březovém prohlášení z března tohoto roku budou následovat Dubové zaměřené na otázku komunikace ve skautském hnutí a Květové zabývajícími se optimistickým výhledem do budoucnosti junáctva v naší republice. Sérii prohlášení bude uzavřena Červovým, které bude kriticky zaměřeno na soudobé nešvary v Junáku, zejména s přihlédnutím k otázce svojského primitivismu v táboření.

Banánový ples popáté

Hlavním tématem letošního Banánového plesu byl tanec a jeho pestré výrazové formy

● Ples byl plný různých předtančení. Od výrazového tance přes polonézu, standardní tance, tango, v němž se představili samotní občané Roverské Banánové Republiky, směs latinskoamerických tanců až po soudobou taneční scénu. Předtančení „latiny“ bylo ukázkou tanečnického umu bývalého člena 67. střediska, jehož je RBR součástí.

● Šťastné tváře tanečníků výrazového tance po skončení prvního ze šesti předtančení

● Výrazový tanec – „Snění o lásce“ byl dalším vystoupením „občanů RBR“

**26. února
2000**

text Jose2
foto Konstantin